PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8179 | Duminică 7 septembrie 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎNCHEIEREA VIZITEI PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN IRAN

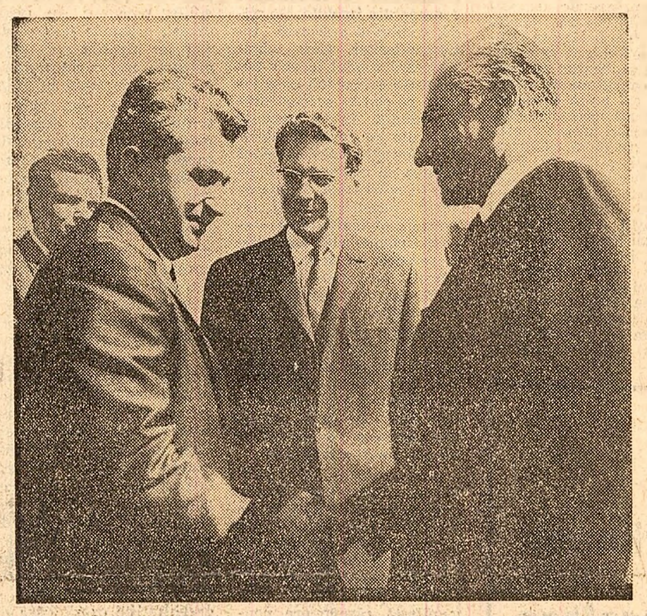

Despărțire cordială

Sosirea la București

Sîmbătă la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Teheran, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, care, la invitația Maiestății Sale Imperiale Șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și a Maiestății Sale Împărăteasa Iranului, a făcut o vizită oficială în Iran.

Președintele Consiliului de Stat a fost însoțit de Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ion Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, și Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior.

La sosire, la aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Gere, general colonel Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Dumitru Popa, Ion Stănescu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Erau de față Yahya Motamed-Vaziri, însărcinat cu afaceri ad-interim al Iranului la București, și membri ai Ambasadei Iranului, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în țara noastră.

Pe aeroportul Băneasa era arborat drapelul de stat al Republicii Socialiste România.

Un mare număr de locuitori ai Capitalei, veniți la aeroport, au făcut o primire deosebit de călduroasă tovarășului Nicolae Ceaușescu.

(Agerpres)

Plecarea din Teheran

TEHERAN 6. — Trimișii speciali Agerpres, Nicolae Ionescu, Paul Finanțu și Nicolae Popovici, transmit: Încheindu-și vizita oficială în Iran, întreprinsă la invitația Maiestății Sale Imperiale Șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și a împărătesei Farah, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, cu soția, Elena Ceaușescu, însoțiți de Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ion Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior, au părăsit sîmbătă dimineața Teheranul, îndreptîndu-se spre patrie.

Conduși de la Palatul Golestan și pînă la aeroport de Maiestățile Lor Imperiale, oaspeții români au fost salutați din nou cu căldură, pe străzile capitalei, de populația acesteia. Mari steaguri tricolore dominau frontispiciile clădirilor de pe principalele bulevarde ale orașului; portretele șefului statului român și ale soției sale puteau fi văzute pretutindeni.

Pe aeroportul Mehrabad, împodobit sărbătorește, au venit pentru a-i conduce pe oaspeții români Amir Abbas Hoveida, primul ministru al Iranului, Sarif Emami, președintele Senatului, Abdulah Riazi, președintele Camerei Deputaților (Medjilisul), Assadolah Alam, ministrul Curții Imperiale, general de armată Fereydun Djam, șeful Statului Major al Comandamentului suprem al armatei imperiale, Soltan H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București, și alte personalități.

Se aflau, de asemenea, pe aeroport Pavel Silard, ambasadorul României la Teheran, membrii ambasadei și ai agenției economice, precum și specialiști români care lucrează la Teheran în baza acordurilor de cooperare economică.

Erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la Teheran.

După intonarea imnurilor de stat ale celor două țări, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și Șahinșahul Iranului trec în revistă compania militară de onoare.

Președintele Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, precum și celelalte personalități române își iau rămas bun de la Șahinșahul Iranului, Împărăteasa Farah și de la oficialitățile prezente pe aeroport. Cei doi șefi de stat își strîng mîinile cu căldură. Oaspeților le sînt oferite flori.

La ora 10, avionul prezidențial decolează de pe pista aeroportului Mehrabad și apoi este escortat pînă la frontieră de o formație de avioane cu reacție ale forțelor armate iraniene.

COMUNICAT COMUN ROMÂNO-IRANIAN

Răspunzînd invitației Maiestăților Lor Imperiale Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, Șahinșahul Iranului, și Împărăteasa Farah Pahlavi, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, cu soția, Elena Ceaușescu, a efectuat o vizită oficială în Iran, între 1 și 6 septembrie 1969.

În cursul șederii lor în Iran, înalții oaspeți români au vizitat obiective economice, monumente istorice și așezăminte social-culturale din Teheran, Isfahan și Shiraz. Ei au putut, de asemenea, să ia cunoștință de viața poporului iranian.

În timpul acestei vizite, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și Maiestatea Sa Imperială Șahinșahul Aryamehr au trecut în revistă stadiul relațiilor dintre cele două țări și problemele internaționale de interes comun.

Din partea română, la convorbiri au participat: Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ion Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior, Pavel Silard, ambasadorul Republicii Socialiste România la Teheran.

Din partea iraniană: Ardeshir Zahedi, ministrul afacerilor externe, Hushang Ansari, ministrul economiei, Soltan H. V. Sanandaji, ambasadorul Maiestății Sale Imperiale Șahinșahul Aryamehr la București, Manoutcher Zelli, director general politic în Ministerul Afacerilor Externe, Ahmad Ardalan, director a.i. al departamentului II politic din Ministerul Afacerilor Externe.

În cursul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și de înțelegere reciprocă, caracteristică relațiilor dintre cele două țări, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a exprimat înalta sa apreciere față de realizările obținute de Iran în domeniul economic, social și cultural, sub egida Șahinșahului Aryamehr. La rîndul său, Maiestatea Sa Imperială a dat o înaltă apreciere realizărilor obținute de Republica Socialistă România pe plan economic, social și cultural, sub îndrumarea conducerii României, a președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu.

Cei doi șefi de stat s-au felicitat pentru evoluția favorabilă și rodnică a relațiilor seculare și prietenești dintre cele două țări, precum și pentru modul fericit de îndeplinire a acordurilor încheiate între ele. Ei sînt ferm convinși că colaborarea dintre România și Iran în domeniul politic, economic, tehnic, științific, cultural și artistic pre-

(Continuare în pag. a III-a)

Sosirea pe aeroportul Băneasa

CONDOLEANȚE PREZENTATE DE CONDUCĂTORII PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU ÎN LEGĂTURĂ CU ÎNCETAREA DIN VIAȚĂ A TOVARĂȘULUI HO ȘI MIN

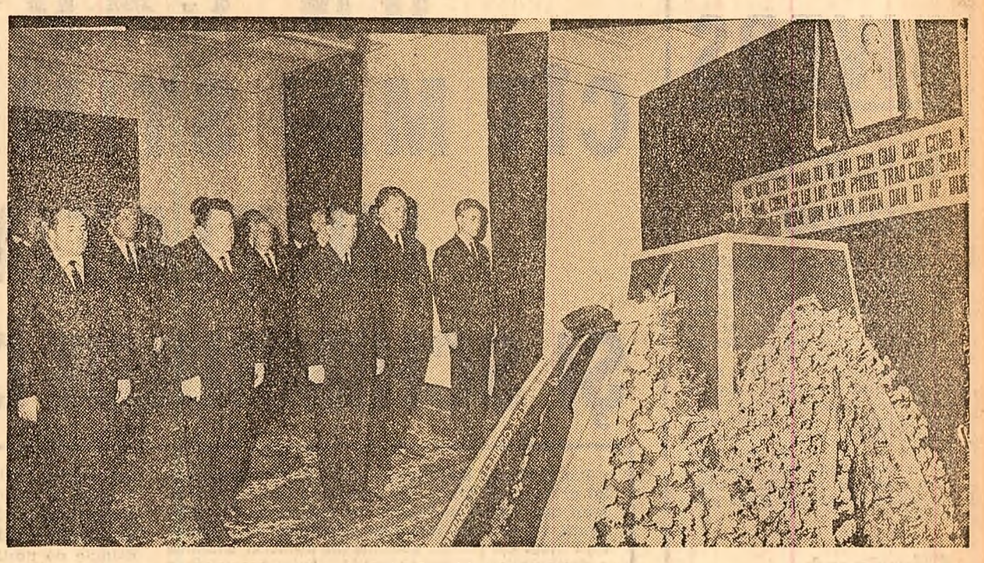

La Ambasada Republicii Democrate Vietnam

Împărtășind sentimentele de profundă durere pe care le trăiește în aceste zile poporul vietnamez, conducătorii partidului și statului nostru au venit sîmbătă după-amiază la Ambasada Republicii Democrate Vietnam din București să exprime condoleanțe pentru pierderea grea suferită prin încetarea din viață a tovarășului Ho Și Min, marele și iubitul conducător al clasei muncitoare, al poporului vietnamez.

Ora 16. La ambasadă sosesc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Gere, general colonel Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Dumitru Popa și Ion Stănescu.

Sînt prezenți membrii Ambasadei R.D. Vietnam, în frunte cu ambasadorul Hoang Tu, precum și ambasadorul Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, Nguyen Duc Van.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al guvernului și al întregului popor român, tovarășul Nicolae Ceaușescu exprimă sincere condoleanțe ambasadorului R.D. Vietnam pentru marea și greaua pierdere suferită de poporul vietnamez, de întreaga mișcare comunistă.

După ce păstrează un moment de reculegere în fața portretului îndoliat al tovarășului Ho Și Min, unde se afla depusă o coroană de flori din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, conducătorii de partid și de stat semnează în cartea de condoleanțe.

(Agerpres)

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România în legătură cu încetarea din viață a tovarășului Ho Și Min

În legătură cu încetarea din viață a tovarășului Ho Și Min, președintele Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, președintele Republicii Democrate Vietnam, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri ale Republicii Socialiste România hotărăsc:

Ziua de 9 septembrie 1969 se declară zi de doliu.

În această zi, drapelul de stat al Republicii Socialiste România și drapelul Partidului Comunist Român se vor arbora în bernă. Manifestațiile distractive și sportive, adunările festive și comemorative se suspendă. Radioul și televiziunea, teatrele, cinematografele și celelalte instituții culturale vor prezenta programe adecvate.

PLECAREA SPRE HANOI A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Sîmbătă după-amiază a părăsit Capitala, plecînd spre Hanoi, delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România care va participa la funeraliile președintelui Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, președintele Republicii Democrate Vietnam, Ho Și Min.

Din delegație fac parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Péterfi, membru supleant al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, precum și Constantin Băbeanu, ambasadorul României la Hanoi.

La plecare, la aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Leonte Răutu, Iosif Banc, Vasile Patilineț, de Mihai Marinescu și Ion Pățan, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, și alte persoane oficiale.

Erau de față Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, Nguyen Duc Van, ambasadorul Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, și alți membri ai corpului diplomatic.

Erau, de asemenea, de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice, și Cian Hai-fun, ambasadorul R. P. Chineze la București.

*

În aceeași zi, delegația a sosit la Moscova, unde a făcut o escală.

La aeroportul Vnukovo, delegația de partid și de stat a țării noastre a fost întîmpinată de Kirill Mazurov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Vladimir Novikov, membru al C.C. al P.C.U.S., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., S. P. Kozîrev, adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., G. A. Kiseliov, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.U.S.

Erau prezenți Ngyen Ba Toai, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Democrate Vietnam la Moscova, Ion Ciubotaru, însărcinat cu afaceri ad-interim al României la Moscova, și membri ai ambasadei române. (Agerpres)

Spectacolul festiv al formațiilor premiate și laureate la Festivalul și Concursul internațional de folclor „România '69"

Sala Palatului Republicii a găzduit sîmbătă seara spectacolul festiv al formațiilor premiate și laureate la primul Festival și Concurs internațional de folclor „România '69". O dată cu acest spectacol festiv s-a încheiat marea întrecere a cîntecului, dansului și costumului popular, reprezentate pe scena de concurs, timp de aproape zece zile, cu pasiune și imaginație de emisarii artei tradiționale din numeroase țări ale lumii.

La spectacol au asistat tovarășii Nicolae Ceaușescu, cu soția, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Petre Blajovici, Mihai Gere, Vasile Patilineț, Dumitru Popa, Ion Stănescu, cu soțiile, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

În marea sală erau prezenți conducători de instituții centrale și organizații obștești, personalități ale vieții cultural-artistice, ziariști români și corespondenți ai presei străine, un numeros public. Au asistat numeroși oaspeți de peste hotare sosiți în țara noastră cu prilejul festivalului și concursului.

Erau de față șefi ai misiunilor diplomatice, atașați culturali și de presă și alți membri ai corpului diplomatic.

Apariția în loja oficială a tovarășului Nicolae Ceaușescu și a celorlalți conducători de partid și de stat a fost salutată de întreaga asistență cu îndelungi și puternice aplauze.

Încă de la prima sa ediție, Festivalul și Concursul internațional de folclor a repurtat un mare succes, contribuind substanțial la cunoașterea creației folclorice a popoarelor participante, la afirmarea locului pe care arta populară tradițională și cea actuală îl ocupă în societatea contemporană, la cultivarea sentimentelor de prietenie și prețuire reciprocă între popoare.

În sunetul atît de familiar al buciumelor din Carpați cortina se ridică, dezvăluind tabloul multicolor al grupurilor de interpreți români și străini, înveșmîntați în costume specifice de o rară frumusețe și bogăție cromatică. Apar în scenă dubașii din Almaș-Hunedoara, care în versuri anunță începerea spectacolului. Alături de ei au venit — cum sună versurile — „De sub bolta lumii largă / Oaspeți buni din lumea-ntreagă / În vechi porturi populare". Și oaspeții, oferind asistenței o scurtă, dar reprezentativă paradă a porturilor populare, se apropie pe rînd de avanscenă pentru a saluta în diferite limbi publicul spectator.

(Continuare în pag. a V-a)

Telegramă

Excelenței sale

Domnului ARTHUR DA COSTA E SILVA

Președintele Republicii Federative a Braziliei

BRASILIA

În numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, adresez Excelenței Voastre, cu ocazia aniversării proclamării independenței Republicii Federative a Braziliei, cordiale felicitări și urări de sănătate personală, de prosperitate pentru poporul brazilian.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

FAPTUL DIVERS

E.R.E.N. 500 000

Astăzi, Expoziția realizărilor economiei naționale — „România 1969" așteaptă al 500 000-lea vizitator. După aprecierea organizatorilor, evenimentul se va produce în jurul orei 15. Cine va fi sărbătoritul, vom vedea.

(Un amănunt : Cea de-a doua tragere Loto-Expoziție, din 14 septembrie va acorda între multe alte premii și un autoturism „Dacia 1100"). Deși a trecut aproape o lună de la deschiderea acestei grandioase expoziții, cifra medie de vizitatori se menține zilnic la aproape 20 000 persoane.

Ciment și fier au dorit ?

Aria vastă și ritmul accelerat al construcțiilor impun, din partea tuturor lucrătorilor de pe șantiere, o gospodărire judicioasă a materialelor. Lucru, din păcate, nu întotdeauna respectat. (Nu întîmplător apar, în vecinătatea șantierelor „case noi și „înfloresc" acareturile gospodăriilor personale !) Iată două exemple recente. Ion Albu, Stoica Bălăngeanu, Emil Constantinescu și Vasile Preda, toți salariați la Întreprinderea nr. 8 Construcții-Montaj, din Capitală, au sustras materiale de construcție în valoare de 150 000 lei. La fel a procedat și Nicolae Moldoveanu, gestionar de materiale la Întreprinderea de construcții hidrotehnice și foraje-București. Valoarea pagubei produse de el se ridică, pînă în prezent (cercetările sînt încă în curs), tot la 150 000 lei. Desigur, vinovații își vor primi pedeapsa. Însă fenomenul este îngrijorător. Cum sînt controlați cei care au în gestiune sau manipulează materialele ? Pe mîna cui se încredințează ? Sînt necesare măsuri... „solide". Din ciment și fier beton. În specific.

Stîrpiți omizile !

E duminică, zi de repaus. Controlați-vă grădinile. Ca urmare a ploilor și a valului de căldură ce le-a urmat, asupra grădinilor și livezilor Capitalei s-a abătut un val de omizi. La început mai izolate, cazurile încep să aibă o extensie din ce în ce mai îngrijorătoare. Nu mai este nevoie să amintim ce pericol reprezintă această invazie pentru pomii fructiferi ! Se impune grabnica combatere a omizilor. Pentru aceasta cetățenii sînt solicitați să anunțe fiecare nou caz organelor fito-sanitare sau direct Centrul de stropit pomii al Capitalei (telef. 31 68 14). De asemenea, centrul apelează și la sprijinul voluntar al cetățenilor, punîndu-le la dispoziție soluția de detox necesară pentru stropitul pomilor.

Îndemn la solicitudine

În urmă cu opt zile, seara, (ora 22) în imobilul din Calea Rahovei nr. 3 a izbucnit un incendiu. Pompierii și salvarea au intervenit cu promptitudine. Focul a fost localizat și apoi stins. Ne-am deplasat la fața locului. Clădirea este deteriorată în bună parte (acoperișul a ars, instalația de lumină este distrusă). Era de așteptat ca forurile în drept să ia grabnice măsuri pentru repararea clădirii, în care locuiesc 35 de familii ! În loc de aceasta, discuțiile dintre proprietarul clădirii și consiliul popular municipal se prelungesc în mod inadmisibil. Lipsa de solicitudine și de interes față de cerințele justificate ale atitor locatari este de neînțeles. În loc ca autoritățile sectorului 5 și ale municipiului să rezolve prompt această situație, locatarii imobilului în cauză sînt trimiși să bată de la o ușă la alta. Pînă cînd ?

Atenție la trecerea de nivel

În circulația rutieră, un fapt atrage cu deosebire atenția. Subapreciind pericolul la care se expun, mulți conducători auto *nu se asigură la trecerea de nivel C.F.R.* Ei pun astfel în joc viața pasagerilor din autovehicul. Iată două cazuri recent petrecute în județul Prahova. Trenul de persoane 3848 a avariat grav, la trecerea de nivel din satul Prăjani, autobasculanta condusă de Ion Cîrstea. Nouă zile mai tîrziu, trenul 3028 a surprins, la pasajul de pe raza comunei Lipănești, tractorul 41-Ph-278 (condus de Nae Nicolae) distrugîndu-l remorca. Tractoristul și autovehiculul au scăpat teferi numai datorită ruperii cuplului de împerechere a tractorului cu remorca. Acest exemplu — și multe altele — invită la un maximum de prudență.

Rubrică realizată de :

Ștefan ZIDĂRIȚA
Gheorghe POPESCU

cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

În toate organizațiile de partid

UN CADRU CÎT MAI STIMULATIV INIȚIATIVEI ȘI SCHIMBULUI DE OPINII

Din întreaga desfășurare a lucrărilor Congresului al X-lea al P.C.R., din documentele adoptate de forul suprem al partidului, se desprinde cu pregnanță, ca una din direcțiile principale ale dezvoltării vieții de partid, necesitatea adîncirii continue a democrației interne de partid, pentru promovarea în activitatea tuturor organelor și organizațiilor de partid a unui climat de dezbateri creatoare, de activitate rodnică. Începînd cu articolul de față, redacția inițiază un schimb de opinii, destinat să pună în evidență diferite modalități prin care să se asigure traducerea în viață, în cele mai bune condiții, a acestor sarcini. Redacția se adresează organelor și organizațiilor de partid, activiștilor comitetelor județene, municipale, orășenești și comunale de partid, tuturor comuniștilor, cu invitația să participe la acest schimb de opinii, prin reliefarea experienței proprii, prin observațiile și propunerile lor, prin exprimarea punctului lor de vedere, pentru perfecționarea continuă a formelor și metodelor muncii de partid.

Aurel BULGAREA
secretar al Comitetului județean Hunedoara al P.C.R.

Nu-mi propun să epuizez aci problematica vastă și semnificațiile principiale și practice ale dezvoltării și adîncirii democrației interne de partid. Din confruntarea exigențelor sporite manifestate de Congres, în această privință, cu realitățile practice, cu experiența muncii noastre, cu activitatea curentă pe care o desfășurăm, rezultă în mod absolut necesar ca în procesul perfecționării formelor și metodelor muncii să fructificăm mai bine experiența cîștigată, să promovăm spiritul de inițiativă și de răspundere, înlăturînd totodată formalismul, inerția, practicile învechite.

Trecînd la aplicarea în viață a vastului program adoptat de Congresul al X-lea al partidului, Comitetul județean de partid Hunedoara este în permanență preocupat de perfecționarea democrației interne de partid. Urmărim să stimulăm participarea membrilor de partid la activitatea organelor și organizațiilor din care fac parte, să perfecționăm modul în care se acționează pentru soluționarea propunerilor, să deschidem un unghi larg receptivității față de opinia comuniștilor. Aș dori ca în această ordine de idei să mă refer mai pe larg la unele aspecte privind propunerile care se fac în diferite adunări.

Este îndeobște cunoscut interesul viu cu care membrii de partid participă, cu prilejul diferitelor adunări, la elucidarea problemelor, la găsirea soluțiilor, pentru adoptarea unor hotăriri temeinic fundamentate, eficiente. Tocmai în scopul imprimării unui caracter de lucru cît mai operativ și concret acestor adunări, îndrumăm organele și organizațiile de partid să insiste asupra conciziunii dezbaterilor, să elimine generalitățile, spre **a se afecta un timp corespunzător confruntării propunerilor, schimbului de opinii în vederea conturării soluțiilor optime care, aplicate, să determine o eficiență maximă.** Or, paradoxul apare în multe adunări tocmai în momentul esențial, al finalizării dezbaterii — adică atunci cînd ar trebui să se facă suma propunerilor, astfel ca acestea, o dată aprobate, să devină program de muncă al organizației de partid. De regulă, spre sfîrșitul adunărilor se trece în pripă peste propuneri și se însărcinează organul executiv să le analizeze și să le adauge proiectului de hotărîre sau planului de măsuri care se adoptă. Procedîndu-se astfel, în numeroase cazuri unele propuneri valoroase se pierd pe drum, ceea ce duce nu numai la diminuarea efectului adunării, dar reprezintă, în fapt, o abatere de la spiritul democrației interne de partid, prin știrbirea dreptului statutar al fiecărui comunist de a-și aduce propria contribuție la dezbaterea și înfăptuirea sarcinilor generale.

Pornind de la realitatea că formele procedurale nu sînt imuabile, stabilite odată pentru totdeauna, că acestea trebuie să răspundă unor scopuri și cerințe concrete, mă gîndesc că nici o instrucție nu ne oprește ca, în adunările și ședințele în care se pun în dezbatere probleme majore, unde sînt serioase schimburi de păreri, să procedăm, de exemplu, la **desemnarea unei comisii care să înregistreze propunerile și sugestiile ce se fac spre a le prezenta plenului pentru aprobare** — asemenea comisiilor alese în adunările și conferințele pentru dări de seamă și alegeri. Desigur, în componența acestor comisii vor trebui desemnați oameni caracterizați prin receptivitate, competență politică și profesională corespunzătoare, ei înșiși tovarăși combativi, cu inițiativă. O astfel de comisie sau colectiv trebuie să aibă o asemenea putere de discernămînt, să fie în măsură de a reține o propunere, o sugestie, chiar dacă autorul ei n-o formulează în mod expres, ci o sugerează printr-o critică ori prin prezentarea unor stări de lucruri față de care se simte nevoia intervenției din partea organului de partid respectiv.

Un alt aspect de procedură des întîlnit și care stînjenește manifestarea plenară a democrației interne de partid : sînt frecvente cazurile, mai ales la organizațiile de bază cu un efectiv mai numeros, ori cu prilejul plenarelor diferitelor organe de partid, cînd numărul celor care solicită să ia cuvîntul este de ordinul zecilor, ceea ce, avînd în vedere timpul afectat desfășurării adunărilor, nu dă posibilitatea tuturor să poată lua cuvîntul. Cum este cunoscut, de regulă, pe baza unor propuneri, se sistează discuțiile și se recomandă ca cei care nu au „ajuns" să ia cuvîntul să-și formuleze opinia în scris pentru a fi studiată de organul de partid respectiv. La recentele conferințe ale organizațiilor municipale de partid Petroșani și Deva s-au înscris la cuvînt 84 și, respectiv, 58 de participanți, dar și-au expus opinia numai 19 și, respectiv, 17 tovarăși. La fel s-a întîmplat și la conferința județeană de partid. Nu se poate spune că membrii de partid care n-au mai luat cuvîntul ar fi fost lipsiți de acest drept al lor, întrucît imprejurările impun o asemenea situație, iar ei înșiși votează pentru sistarea discuțiilor. Adevărul este că în asemenea împrejurări unii dintre aceștia renunță să-și mai prezinte în scris cuvîntul, iar pe de altă parte, propunerile prezentate în general nu mai fac un obiect de studiu ulterior al organelor executive. Ne punem în mod firesc întrebarea : între aceste „propuneri în scris" nu se găsesc și idei valoroase, soluții care merită să se bucure de considerație ? Nu pot fi oare depășite inconvenientele care derivă din anumite forme procedurale, astfel ca fiecare membru de partid să aibă sentimentul că a contribuit efectiv la soluționarea problemelor puse în dezbatere ?

Firește, soluții se găsesc, ele trebuie însă stăruitor căutate, experimentate și promovate cu curaj. Un exemplu concludent în privința găsirii de soluții, care să răspundă necesităților, ni-l oferă modul în care s-au desfășurat lucrările Congresului al X-lea al P.C.R. Pentru a asigura o participare cît mai largă a delegaților la ampla și aprofundata dezbatere a problemelor complexe ridicate de programul de dezvoltare multilaterală a României socialiste, lucrările Congresului s-au desfășurat atît în ședințe plenare, cît și în ședințe ale celor 11 secțiuni ale sale.

În această ordine de idei, revenind la subiectul abordat mai sus, mă gîndesc la două sugestii care ar putea reține atenția. În primul rînd, tovarășilor care, datorită împrejurărilor arătate, n-au luat cuvîntul, să li se dea posibilitatea, să fie chiar invitați să-și prezinte — verbal — concis, propunerile, observațiile critice, renunțîndu-se astfel la rigiditatea de care se dă de multe ori dovadă în cazul sistării discuțiilor. În practică, trebuie **să se voteze pentru sistarea discuțiilor și nu și a propunerilor,** care, de fapt, imprimă dezbaterilor caracter de lucru, reprezentînd, în esență, mijlocul principal de atingere a scopului pe care și-l propun adunările și plenarele respective.

O altă modalitate care, presupun, ar determina respectul cuvenit față de propunerile pe care le fac în scris cei ce n-au mai avut putință să la cuvîntul este **stabilirea ca regulă, în asemenea cazuri, a obligativității organelor executive locale ale partidului de a informa următoarea adunare sau plenară asupra conținutului acestor propuneri și a felului în care ele au fost sau urmează a fi fructificate.** De altfel, în numeroase organizații de bază este încetățenită practica de a se raporta periodic, pe scurt, în adunări generale, despre modul în care se îndeplinesc hotărîrile adoptate anterior. De ce oare această metodă, care s-a dovedit bună, n-ar putea fi extinsă și la domeniul „propunerilor în scris" ? De fapt, nimeni și nimic nu ne împiedică să procedăm astfel, cu inițiativă, să depășim stadiul de a aștepta soluții, indicații gata „omologate".

Pot exista multe alte soluții, unele din ele chiar mai bune. **Important este ca în limitele normelor interne de partid să perseverăm în căutarea, în experimentarea și în aplicarea lor curajoasă, urmînd ca rezultatele ce se obțin să le certifice viabilitatea.**

M-am referit în rîndurile de față doar la două aspecte des întîlnite în activitatea practică și care frînează dezvoltarea și adîncirea democrației interne de partid. A acorda atenția cuvenită aspectelor procedurale nu înseamnă, în nici un fel, diminuarea însemnătății hotărîtoare pe care o are munca practică, politică și organizatorică, care să determine îndeplinirea exemplară a hotărîrilor organelor centrale de partid, ca și a propriilor hotărîri, în ele materializîndu-se propunerile membrilor de partid — rod al gîndirii lor creatoare, al competenței și spiritului lor militant. Comitetul județean de partid, biroul său investesc tocmai în acest scop energia și capacitatea de care dispun, în vederea mobilizării comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii din județ spre a-și aduce o contribuție cît mai substanțială la efortul întregului partid, al întregului popor, pentru îndeplinirea sarcinii trasate de Congresul al X-lea — făurirea în țara noastră a societății socialiste multilateral dezvoltate.

NOUL STATUT TIP AL ASOCIAȚIILOR DE LOCATARI

Recent, Consiliul de Miniștri a elaborat o hotărîre care, sintetizînd concluziile dezbaterii publice, aprobă noul statut tip al asociațiilor de locatari. Crearea asociațiilor de locatari răspunde unei necesități izvorîte din grija de a păstra și întreține în bune condiții construcțiile de locuințe al căror număr și grad de confort cresc în ritm susținut. Asociațiile de locatari transpun în forme organizatorice ideea justă de a apela la cetățenii locuitori ai noilor și vechilor imobile ale statului — ca fiind cei mai interesați în a contribui la efortul general pentru continua îmbunătățire a condițiilor de locuit.

Hotărîrea care consacră noile prevederi statutare menționează, în primul rînd, caracterul acestor asociații, faptul că ele sînt asociații civile, fără scop patrimonial și caracter de organizație obștească. **Asociațiile de locatari sînt constituite în scopul unei bune gospodăriri a părților și instalațiilor de folosință comună, încasarea la timp a cotelor de contribuție la plata cheltuielilor de întreținere și promovarea normelor de conviețuire socialistă.** Se știe că în blocurile cu mai multe apartamente chiriașii folosesc împreună instalații de încălzire, hidrofoare, lifturi etc. Folosirea lor comună presupune și obligații comune. **Apartenența la asociație devine astfel automată pentru toți locatarii unei clădiri.** În hotărîre se menționează că centralele termice care deservesc o singură clădire sînt date în exploatare asociațiilor de locatari. De asemenea, cu aprobarea comitetelor executive ale consiliilor populare vor fi date în exploatare asociațiilor și centralele termice care deservesc un număr mai mic de clădiri. Prin aceste măsuri se urmărește o exploatare mai rațională a fondului locativ, atragerea asociațiilor de locatari la lupta pentru reducerea cheltuielilor de întreținere, pentru ridicarea eficienței gospodăriei locative în folosul însuși al cetățeanului.

Hotărîrea reglementează modul de angajare de către asociații a personalului necesar asigurării bunei funcționări a instalațiilor date în folosință comună, permițînd asociațiilor să angajeze personal prin contract de muncă conform prevederilor Codului Muncii. În termen de 60 de zile, Ministerul Muncii va elabora instrucțiunile cu privire la întocmirea și evidența cărților lor de muncă. Încă un lucru nou : efectuarea unor operații financiare ale asociațiilor de locatari se va putea face și prin intermediul C.E.C., care va emite instrucțiunile necesare.

În prima perioadă care a urmat înființării asociațiilor de locatari s-au făcut simțite unele lipsuri inerente începutului. În unele orașe s-a vădit neînțelegerea unor stipulații ale statutului datorită, desigur, și unor neclarități, ceea ce a concurat la organizarea asociațiilor în forme neadecvate : de pildă, „asociații ale asociațiilor" sau asociații-gigant, pe mai multe blocuri sau cartiere etc. Existau, de asemenea, neclarități și în ceea ce privește raporturile asociațiilor de locatari cu întreprinderile de stat care administrează fondul locativ. Prin hotărîrea Consiliului de Miniștri se precizează că **asociațiile de locatari se constituie în clădiri care au cel puțin 6 apartamente.** Dacă locatarii consideră necesar, se pot constitui asociații și în clădiri avînd mai puțin de 6 apartamente. Trebuie să menționăm însă că forma cea mai adecvată a asociației depinde de situație, **locatarii înșiși fiind chemați, în final, să hotărască ce cadru trebuie să dea asociației în care se constituie.** Noul statut stabilește, de asemenea, cu precizie cum se constituie patrimoniul acesteia, cum se folosește fondul de rulment. Sînt stabilite drepturile și obligațiile membrilor asociațiilor și atribuțiile organelor lor de conducere. Un rol primordial, subliniat în statut, revine **adunării generale a locatarilor, care constituie forul suprem de conducere al asociației.**

Hotărîrile adunării generale sînt obligatorii și executorii pentru organele de conducere și toți locatarii. Adunarea generală alege comitetul de conducere, desemnează președintele, împuternicitul și secretarul, alege comisia de cenzori. Ea poate revoca mandatul membrilor comitetului și al cenzorilor. Tot în sarcina adunării generale cade și angajarea salariaților asociației, aprobarea bugetului ș.a.

În noul statut **sînt clarificate atribuțiile ce revin comitetelor de conducere pentru buna întreținere a patrimoniului și instalațiilor comune din imobile.** De pildă, comitetul sesizează întreprinderilor care administrează fondul locativ necesitatea executării unor lucrări ce cad în sarcina proprietarului. În ce privește lucrările ce revin locatarilor, comitetul stabilește dacă acestea se execută în regie sau în antrepriză. O importantă stipulație statutară prevede **obligativitatea prezenței comitetului asociației la recepția lucrărilor de reparații executate de întreprinderea care administrează imobilul.** Pentru a supraveghea starea de întreținere a imobilelor și instalațiilor, **comitetul are dreptul de a vizita periodic apartamentele locatarilor și a lua, dacă este cazul, măsurile necesare pentru remedierea unor stricăciuni.**

Sînt extrem de prețioase indicațiile statutare ca împuterniciții să fie aleși dintre persoanele ale căror calități de gospodar au fost îndelung verificate de către locatari — oameni competenți și cinstiți, care manifestă răspundere pentru apărarea avutului obștesc. **Între locatari și comitetul de conducere trebuie să se stabilească relații de stimă și încredere reciprocă, de conlucrare activă.** Statutul prevede, printre altele, că împuternicitul supraveghează activitatea salariaților angajați, lucrările de întreținere și reparații ale imobilului ; el face aprovizionarea pentru întreținerea normală a părților și instalațiilor comune, se îngrijește de încasarea la timp a contribuției la plata cheltuielilor comune.

Din hotărîrea Consiliului de Miniștri rejese cu claritate ce raporturi trebuie să se stabilească între asociațiile de locatari și administratorii fondului locativ. În primul rînd, este necesar să subliniem că **întreprinderile administratoare ale fondului locativ sînt obligate, prin lege, să întrețină imobilele în bună stare, executînd toate lucrările ce revin proprietarului.** Din păcate, sînt încă multe cazuri cînd aceste lucrări sînt fie întîrziate, fie făcute de mîntuială, ceea ce are ca rezultat degradări și pagube în avutul obștesc. Îndeplinindu-și cu rigurozitate obligațiile, întreprinderile administratoare ale fondului locativ vor contribui totodată la stabilirea unor raporturi bune, la o conlucrare eficientă cu asociațiile de locatari.

Hotărîrea specifică că **întreprinderile de administrare a fondului locativ sînt obligate să verifice personalul care asigură funcționarea instalațiilor date în exploatarea asociațiilor de locatari, acordînd asistență tehnică de specialitate.** Ele sînt obligate să se ocupe de calificarea personalului de specialitate angajat de asociație.

Este cazul să subliniem că **un rol deosebit de important pentru îmbunătățirea activității asociațiilor de locatari revine și comitetelor executive ale consiliilor populare.** Dacă în anul de experimentare s-au semnalat unele neajunsuri aceasta se datorește, în bună parte, și faptului că asociațiile de locatari nu s-au bucurat întotdeauna și pretutindeni de sprijinul ce li se cuvenea din partea consiliilor populare. În unele cazuri, organele locale de stat au instituit o tutelă mărunță asupra asociațiilor, iar în altele le-au neglijat.

Se impune ca, într-un termen apropiat, **consiliile populare să analizeze în profunzime formele de organizare și metodele de lucru ale asociațiilor și să le îndrume în rezolvarea sarcinilor lor operative.** Unele comitete de asociații simt nevoia asistenței tehnice din partea consiliilor populare pentru desfășurarea unei activități financiare normale și aplicarea corectă a prevederilor legale privind stabilirea și repartizarea cheltuielilor comune. Sprijinul cel mai puternic pe care consiliile populare pot să-l acorde asociațiilor de locatari constă în a supraveghea relațiile dintre asociații și întreprinderile de administrare a fondului locativ. Acest sprijin este necesar asociațiilor și în relațiile lor cu furnizorii și organizațiile prestatoare de servicii.

În viitorul apropiat vor avea loc adunările generale de analiză a activității asociațiilor și alegerea noilor comitete de conducere. Depinde și de consiliile populare, de modul cum vor contribui la buna pregătire a adunărilor generale, de măsurile luate cu acest prilej, ca asociațiile de locatari — aceste instrumente prețioase în gospodărirea și buna întreținere a marii avuții pe care o reprezintă fondul locativ din orașe — să avanseze pe drumul unei activități rodnice, eficiente.

A. MUNTEANU

În magazine

Un bogat sortiment de uniforme școlare

Apropierea noului an școlar aduce în atenția părinților procurarea uniformelor necesare elevilor. De pe acum, comerțul de stat și cooperatist a pus în vînzare, în orașe și localități rurale, cantități importante de îmbrăcăminte școlară.

În magazinele de confecții și în cele specializate în articole pentru copii și adolescenți, în unele raioane ale magazinelor universale sînt puse la dispoziția cumpărătorilor toate produsele de care elevii vor avea nevoie o dată cu începerea cursurilor : sarafane, bluze, rochii, șorțulețe, fuste, costume de uniformă cu pantaloni lungi sau scurți, cămăși, pantofi, halate de lucru, pantaloni de sport etc.

Uniformele școlare se vînd și în rate.

(publicitate)

NEOBIROCRATUL

foileton de Ion BĂIEȘU

Cine își imaginează că în condițiile unei societăți moderne birocratul a stat pe loc și n-a progresat se înșală. Viața l-a obligat și pe el să meargă înainte, să se perfecționeze, să se acomodeze noilor condiții. Simțise el, de fapt, mai demult că devenise exagerat de odios și ridicol cu vechile lui sisteme de lucru, cu înfățișarea lui de-a dreptul enervantă (mînecuțe de satin, ocheliști) și că în felul acesta existența îi era periclitată. Nu mai mergea să-i repeți cetățeanului la infinit „Vino mîine", căci cetățeanul se emancipase și devenise foarte ferm cu reproșurile. Plus acțiunea nemiloasă a umoriștilor și caricaturiștilor care-l torpilau zi de zi cu ironiile lor (mai bune sau mai proaste, după talent).

Așa se face, deci, că birocratul a devenit neobirocrat. Adică un birocrat de tip nou, cu o înfățișare complet nouă. Neobirocratul, fie bătrîn, fie tînăr, se poartă acum elegant, cu costum la două șlițuri, cu ochelari de soare moderni. Nici urmă din acreala de altădată, din privirea aceea plictisită și rea. Neobirocratul arată în noua lui variantă nespus de agreabil, de zîmbăreț și amabil. Chiar dacă pînă în clipa în care ai intrat tu în biroul lui el citea pe sub masă ziarul „Sportul" și-și consuma îndelung sendviciul cu brînză telemea, în clipa în care te vede sare ca ars de pe scaun și vine să te întîmpine afabil încă de la ușă.

— Bine ați venit la noi, tovarășe !

Să zicem că aș fi chiar eu respectivul cetățean și că aș dori să-i cer o informație în legătură cu modalitatea în care instituția la care lucrează el mi-ar putea construi în propria mea curte un coteț pentru ciine (iau exemplul cel mai minor cu putință).

— Dar desigur că este posibil, îmi spune neobirocratul, întreprinderea noastră se va pune deîndată și cu plăcere la dispoziția dumneavoastră. Noi cu toții vom face tot ce este posibil omenește pentru a construi ciinelui dumneavoastră o locuință confortabilă și durabilă.

Pe chipul lui se poate citi în acele clipe o nesfîrșită bunăvoință și amabilitate.

— Vă rog să luați loc. Ce rasă are ciinele dumneavoastră ?

— Ciinele meu nu are rasă. Este un ciine ciobănesc.

— Ciobănesc ? ! Excelent. Sînt ciinii cei mai devotați, vă asigur. Bunicul meu, fost cioban, a avut și el trei exemplare de care mă leagă o duioasă amintire. Un moment, ca să văd în ce condiții vă putem construi această construcție pentru ciinele dumneavoastră.

Imediat el începe să caute prin birou cu febrilitate. Scoate un dosar, scoate două, scoate trei, le răsfoiește precipitat, dar nu găsește ceea ce-i trebuie.

— Extraordinar, chiar adineaori am umblat cu respectivul dosar. Băieți, se adresează el celorlalți colegi, care dintre voi știe unde este dosarul cu instrucțiunile privind construirea pentru cetățeni de cotețe pentru ciini ?

Colegii se opresc o clipă la bufet unde era aglomerație), purtînd pe fața lui luminoasă același zîmbet fermecător.

— Vă rog foarte mult să mă scuzați, dar șeful a fost în pauză, iar după aceea a intrat într-o ședință la ăl mare. Vreți să mă duc să-l deranjez din ședință ? Sau reveniți, eventual, mîine ?

Rămîne pentru „eventual mîine" și ne despărțim ca doi vechi prieteni.

A doua zi nu mă pot duce la el, fiind ocupat, dar a treia zi îl vizitez la prima oră a dimineții. Încă n-a venit ; colegii mă asigură că a fost chemat „undeva sus", sau că e pe teren, sau că e invoit, nu se știe exact, dar să-l aștept, că vine precis. Vine peste o oră și se bucură nespus de mult că mă vede, doar că nu mă sărută de bucurie.

— Imediat, vă rog. Imediat

Începe tar să răscolească dosarele, împrăștie cîteva mii de hîrtii pe birou, scapă din mestecatul sendviciurilor cu telemea, cotrobăiește și ei prin sertare, dar nu găsesc nimic.

— V-aș ruga, îmi spune neobirocratul, să fiți amabil și să mă așteptați două secunde. Mă duc să-l întreb pe șef. Ca să nu vă plictisiți, luați un ziar. Sau poate preferați o revistă literară.

Îmi pune în brațe o revistă și dispare. Revine abia peste o oră (între timp a dat probabil o raită pe stiloul jos, transpiră, se chinuie, încît mi se face milă de el, nu știu să mă scuz că l-am deranjat.

— Nu trebuie să vă scuzați, datoria noastră e să fim zi și noapte la dispoziția cetățenilor. Îmi pare rău că n-ați venit ieri, așa cum mi-ați promis, pentru că ieri găsisem dosarul și-l pregătisem special pentru dv. Fraților, strigă el către colegi, care ați luat dosarul cu instrucțiunile privind cotețele pentru ciini ?

Nu știe nimeni nimic. Respectivul dosar parcă a intrat în pămînt.

— În orice caz, îmi spune el, lăsați o cerere la noi și am să mă ocup personal de ea. Între timp dv. luați legătura cu un institut de proiectări ca să vă întocmească un proiect.

— Proiectul l-am făcut chiar eu.

— Oricum, trebuie să vi-l avizeze un institut specializat. Apoi treceți pe la I.L.L. ca să obțineți avizul lor și pe urmă veniți la mine. Între timp eu mă ocup de problema dv.

Trece o lună, răstimp în care am încăput pe mîna altor neobirocrați, îndivizi la fel de amabili, la fel de serviabili, care m-au chinuit cu aprobările lor ca pe hoții de cai. Vin peste o lună și-i aduc neobirocratului meu aprobările. El este la fel de amabil și de simpatic, pot spune chiar că i-am devenit și mai drag. Între timp a găsit dosarul cu instrucțiunile privind construcțiile de cotețe pentru ciini. Dar, din păcate, a rătăcit cererea mea. Nu-i nimic, fac alta și plec, rămînînd ca el să se ocupe de chestiune și s-o rezolve. Între timp vine toamna și într-o bună dimineață la ușa casei înghețat bocnă. A doua zi după înmormîntare primesc telefon de la neobirocrat și aflu că mi s-a avizat lucrarea.. Îi spun că între timp ciinele a repauzat întru Domnul și că în aceste condiții el pur și simplu nu mai are nevoie de coteț. Neobirocratul își exprimă o dureroasă surprindere, îmi transmite sincere condoleanțe și mă asigură că această rasă de ciini i-a fost foarte dragă întrucît și bunicul lui, fost cioban, etc., etc. Dacă vreodată voi mai avea de gînd să-mi cumpăr un ciine, să dovedesc aceeași grijă și bunăvoință față de el și să mă adresez întreprinderii lor, cu toată încrederea, în vederea construirii unui coteț.

Chiar așa am să fac : îmi cumpăr un alt ciine — un dulău zdravăn — și-i solicit iarăși respectivului neobirocrat să-mi construiască un coteț. Dar n-am să mă mai duc eu cu cererea. O să trimit ciinele. Poate cu un ciine se poartă mai omenește.

Cantități suplimentare de mănuși și confecții de piele oferite comerțului

Fabrica de pielărie și mănuși din Tg. Mureș ; cea mai mare unitate de acest fel din țară a realizat, de la începutul anului și pînă în prezent, o producție suplimentară de 4,5 milioane lei. Producția suplimentară se reflectă într-o cantitate sporită de mănuși, confecții de piele, precum și echipament de lucru și de protecție. De menționat că mănușile pentru femei și bărbați sînt foarte căutate în magazine. Iar volumul tot mai mare de produse ce se exportă este urmarea firească a prestigiului dobîndit de această fabrică pe piața internațională. Anul acesta, volumul producției la articolul principal — mănușile — este de peste 10 ori mai mare față de realizările din anul 1950

O nouă colecție de modele de mănuși a fost creată de curînd pentru anul 1970. Se remarcă varietatea modelelor și culorilor, rezultat al preocupării colectivului de a satisface cît mai bine cerințele consumatorilor, de a folosi judicios materia primă.

Printre noile sortimente ce se produc începînd de anul acesta sînt **mănușile palmare și de sudură.** De asemenea, la fabrica de pielărie și mănuși din Tîrgu Mureș se realizează piei moi — pentru mănuși și pentru haine — și mesină

ÎNCHEIEREA VIZITEI PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN IRAN

Vizitînd Muzeul de artă

COMUNICAT COMUN ROMÂNO-IRANIAN

(Urmare din pag. I)

zință numeroase posibilități de dezvoltare în viitor și constituie un excelent simbol al colaborării amicale dintre state cu sisteme sociale și economice diferite.

Cei doi șefi de stat au reafirmat cu satisfacție că evoluția cooperării economice româno-iraniene joacă un rol important în dezvoltarea avantajoasă a relațiilor dintre cele două popoare și că stabilirea de contacte personale între conducătorii celor două state este un prilej propice și util pentru schimburile de vederi și studierea posibilităților cooperării dintre cele două țări.

Cei doi șefi de stat și-au exprimat profunda satisfacție față de încheierea acordului de cooperare economică și tehnică și a documentelor adiționale semnate în timpul acestei vizite.

În cursul întrevederilor, cele două părți au constatat existența unor puncte de vedere apropiate sau identice în legătură cu problemele internaționale majore.

Cele două părți și-au exprimat atașamentul la principiile coexistenței pașnice și au reafirmat necesitatea respectării principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne ale statelor, respectului și avantajului reciproc, principii care trebuie să constituie baza principală a relațiilor dintre state, indiferent de regimul lor social, economic și politic. Ele au subliniat că orice știrbire adusă acestor principii este de natură să genereze tensiune sau să creeze divergențe care afectează pacea mondială.

Exprimîndu-și profunda neliniște în legătură cu existența încordării în unele regiuni ale lumii, cei doi șefi de stat au afirmat dorința lor fermă de a continua eforturile în direcția creării unui climat de destindere internațională în vederea apărării păcii mondiale.

Manifestîndu-și profunda îngrijorare în legătură cu situația din Vietnam, cele două părți au exprimat speranța că tratativele privind pacea în Vietnam, din cadrul Conferinței de la Paris, vor putea schimba cursul acestui conflict periculos, angajîndu-l pe calea unei soluționări pașnice, pe baza acordurilor de la Geneva, din 1954, garantîndu-se pe deplin poporului vietnamez alegerea liberă a destinului său, fără nici un amestec din afară.

Cei doi șefi de stat și-au exprimat, de asemenea, neliniștea în legătură cu situația critică din Orientul Apropiat și consideră că aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 constituie condiția esențială pentru soluționarea crizei din Orientul Apropiat.

Cele două părți și-au exprimat în modul cel mai hotărît regretul profund față de incendierea moscheii Al-Aksa, unul din lăcașurile de cult cele mai venerate ale Islamului, act care n-a putut decît să agraveze încordarea în Orientul Apropiat. Ele și-au afirmat dorința să fie luate măsuri adecvate pentru apărarea acestor sanctuare.

Maiestatea Sa Imperială Șahinșahul Aryamehr a afirmat necesitatea începerii urgente a lucrărilor de restaurare a moscheii Al-Aksa, unul din lăcașurile de cult cele mai sacre ale Islamului și primul sanctuar al lumii musulmane, de către toate statele islamice și cu concursul Organizației Națiunilor Unite. Maiestatea Sa Imperială a declarat că, în ceea ce îl privește, poporul musulman din Iran este dispus să participe la realizarea acestei importante sarcini.

Convorbirile s-au referit, de asemenea, la problema dezarmării. Cele două părți au subliniat că încheierea unui acord de dezarmare generală, în special în domeniul armelor nucleare și termonucleare, sub un control internațional eficace, va constitui o contribuție importantă la menținerea unei păci durabile în lumea întreagă.

Efectuînd un schimb de vederi asupra situației din Europa, președintele Consiliului de Stat și Șahinșahul Aryamehr au apreciat că înfăptuirea securității europene constituie unul din factorii cei mai importanți, de natură să influențeze favorabil întreaga situație internațională.

Cele două părți au subliniat importanța rolului care revine Organizației Națiunilor Unite în ce privește menținerea păcii și securității în lume, precum și în dezvoltarea cooperării între state și respectarea normelor dreptului internațional.

Cele două părți au fost de acord că pentru sporirea eficacității Organizației Națiunilor Unite, această organizație trebuie să se bazeze pe principiul universalității.

Șefii de stat ai României și Iranului și-au manifestat simpatia și sprijinul lor deplin față de popoarele care luptă pentru libertate și independență și au condamnat orice discriminare rasială sau orice act avînd ca scop impunerea, sub forme noi, a colonialismului, țărilor care și-au cucerit recent independența.

România și Iranul, recunoscînd dreptul popoarelor de a exploata, în interesul propriu, resursele naturale ale țărilor lor, ca dovadă a independenței politice și economice, și-au exprimat sprijinul față de Rezoluția Organizației Națiunilor Unite în această problemă.

Cele două părți au declarat că vizita președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, în Iran și convorbirile pe care eminentul oaspete le-a avut cu Maiestatea Sa Imperială Șahinșahul Aryamehr au consolidat și extins relațiile prietenești și cooperarea între cele două popoare. Ele au hotărît să reînnoiască asemenea întîlniri.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și soția sa au exprimat cele mai călduroase mulțumiri Maiestăților Lor Imperiale Șahinșahul Aryamehr și Împărăteasa Iranului, precum și guvernului și poporului iranian pentru primirea cordială care le-a fost rezervată lor și persoanelor care i-au însoțit.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și soția au invitat pe Maiestățile Lor Imperiale Șahinșahul Aryamehr și Împărăteasa Iranului să facă o vizită oficială în România. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

La plecare, pe aeroportul din Teheran

Telegramă de la bordul avionului

De la bordul avionului, șeful statului român a adresat Șahinșahului Aryamehr următoarea telegramă:

„Părăsind teritoriul Iranului doresc să vă exprim cele mai calde mulțumiri pentru ospitalitatea desăvîrșită și cordialitatea cu care am fost înconjurați tot timpul vizitei noastre în frumoasa dumneavoastră țară.

Folosim acest prilej pentru a vă ura multă sănătate și fericire personală, iar poporului iranian prieten, prosperitate și pace.

Sîntem încredințați că relațiile de prietenie dintre România și Iran se vor dezvolta continuu în interesul celor două popoare, al înțelegerii și păcii în lume".

ECOURI DIN PRESA IRANIANĂ

Primirea extrem de călduroasă făcută oaspeților români de înalții conducători ai Iranului și de poporul acestei țări este reflectată pe larg în paginile presei iraniene, care menționează că vizita a prilejuit un important schimb de păreri în legătură cu principalele probleme ale colaborării multilaterale între cele două țări și cu diferite aspecte ale vieții politice internaționale, contribuind astfel la amplificarea relațiilor comune româno-iraniene, la consolidarea sentimentelor de prietenie care unesc cele două popoare.

Subliniind că vizita marchează o nouă fază în relațiile româno-iraniene, „Journal de Teheran" citează părerea cercurilor politice din capitala iraniană în legătură cu „valoarea deosebită" pentru continua extindere a relațiilor bilaterale pe care o au acordurile semnate cu acest prilej: „Aceste cercuri, scrie ziarul, scot în evidență atmosfera de înțelegere și prietenie în care s-au desfășurat convorbirile de la Teheran".

Ziarele „Ayandegan", „Kayhan" și „Teheran Journal" publică la 6 septembrie ample reportaje și fotografii despre vizita președintelui Consiliului de Stat al României la Shiraz, Persepolis și Isfahan și despre programul ultimei zile. „Populația din localitățile vizitate, scrie „Ayandegan", a făcut oaspeților o primire călduroasă, întîmpinîndu-i cu aclamații și urale — expresie a prieteniei ascendente dintre Iran și România". Sub titlul „România devine un partener comercial și mai important", „Kayhan" inserează un comentariu privind domeniile și amploarea relațiilor de cooperare dintre cele două țări.

Concluzia generală care se desprinde din comentariile presei iraniene din ultimele șase zile este că vizita șefului statului român a prilejuit o manifestare a unor sentimente izvorîte din dezvoltarea rodnică, constantă a raporturilor prietenești — cu adînci rădăcini în istorie — dintre cele două țări și popoare, din dorința lor comună de a conlucra mai strîns și de a se cunoaște mai bine, de a contribui la înfăptuirea aspirațiilor lumii contemporane de pace și cooperare.

Problemele realizării integrale a planului pe acest an și sarcinile pe 1970 în dezbaterea colectivelor de secții, sectoare și ateliere din întreprinderi

Formalismul, spiritul declarativ — inamicul măsurilor concrete, realiste, eficiente

Adunarea colectivului turnătoriei de oțel de la uzina de utilaj chimic „Grivița Roșie" din Capitală

La adunarea pentru dezbaterea problemelor realizării integrale a planului pe acest an și a sarcinilor de plan pe 1970, de la secția metalurgică a uzinei de utilaj chimic „Grivița Roșie" din Capitală, a trebuit să optăm pentru una din cele două alternative ce ni s-au pus în față: la aceeași oră, în locuri diferite, se desfășurau adunările colectivelor celor două ateliere care alcătuiesc secția metalurgică: turnătoria de fontă și turnătoria de oțel. Observînd ezitarea de moment, tov. Vasile Ciobanu, secretarul comitetului sindicatului pe uzină, ne-a sugerat: „Cred că merită să preferați turnătoria de oțel. Acolo sînt probleme serioase de discutat și de rezolvat. O să aveți despre ce scrie!" I-am urmat sfatul.

Din referatul prezentat de ing. **Victor Mîndru**, șeful secției metalurgice, am desprins că în primele opt luni din acest an, în activitatea turnătoriei de oțel au existat numeroase neajunsuri care au cuprins o paletă largă de aspecte: de la defectuoasa folosire a suprafețelor productive și pînă la nuanțele cele mai delicate ale disciplinei în muncă. Rezultanta directă a situației anormale care dăinuie la turnătoria de oțel o constituie, în primul rînd, nerealizarea planului de producție. La sfîrșitul lunii august, turnătoria de oțel se afla sub prevederile planului cu circa 50 de tone de oțel lichid și cu aproape 700 tone piese brute turnate și livrate. În aceeași perioadă, rebutul a ajuns la 9 la sută, ceea ce înseamnă, potrivit aprecierii unui muncitor, o creștere procentuală mai mult decît dublă față de anii anteriori. O producție de peste 2 milioane lei a luat, pe această cale, drumul... cuptoarelor de topit. De asemenea, este pregnantă scăderea coeficientului de utilizare a timpului de lucru. În asemenea împrejurări, prețul de cost al tonei de piese bune a fost depășit cu aproape 25 la sută.

După cum se vede, problemele pe care *trebuia* să le analizeze colectivul turnătoriei de oțel erau numeroase și dintre cele mai serioase, care condiționează nemijlocit îndeplinirea exemplară a tuturor sarcinilor cantitative și calitative ale planului pe anul în curs. Ar fi greșit să spunem că despre aceste probleme nu s-a discutat în adunare. Cei care au luat cuvîntul s-au referit la folosirea capacităților de producție, la calitatea producției, la disciplina tehnologică și de muncă, la eficiența producției, ca și la alte și alte aspecte care vizează în orice întreprindere latura economică a activității. Și, totuși, adunarea de la acest atelier *nu a fost* ceea ce se aștepta să fie. Adunarea a eșuat, în bună măsură, nu prin ceea ce a dezbătut, ci prin modul în care a analizat problemele.

Într-o dezbatere ca cea de la oțelărie — atelier unde atîtea lucruri evoluează tot mai nesatisfăcător de la o lună la alta — era de dorit să se facă o analiză profundă și la obiect, din care să reiasă limpede neajunsurile care mai dăinuie, cauzele care le determină, cine anume se face răspunzător de situația creată în acest compartiment al uzinei și, mai ales, care sînt măsurile ce sînt absolut necesare pentru lichidarea completă a neajunsurilor. Cu excepția a 2-3 vorbitori, care au încercat să pătrundă mai adînc în miezul lucrurilor, fără însă să reușească de pe deplin să pună degetul pe rană și să indice tratamentul de rigoare, nota generală a dezbaterilor a fost dominată de tendința de alunecare pe deasupra lucrurilor, de tonul declarativ al intervențiilor. Aproape toți vorbitorii au amintit în cuvîntul lor că oțelăria nu și-a îndeplinit planul de producție, că lucrează neeconomicos, situație prezentată de altfel pe larg și în darea de seamă. Cînd credeai că va urma o propunere, o sugestie care să deschidă drum larg reviri-mentului imediat, atît de necesar în cazul oțelăriei, stereotip se repetau formulele de genul „avem datoria să...", „este necesar să ne mobilizăm...", „vom depune toate eforturile...". Mai mult chiar, unul dintre vorbitori a dat asigurări că întregul plan anual de producție al atelierului va fi îndeplinit cu cel puțin 3 zile mai devreme. Cum anume vor fi recuperate restanțele, ce resorturi trebuie deblocate pentru ca productivitatea muncii, încă scăzută, să atingă nivelul optim pentru realizarea planului — despre toate acestea vorbitorul nu a amintit nimic concret și nici alții care au luat cuvîntul.

Mai mulți vorbitori au subliniat că la diferite locuri de muncă se resimte nevoia unui plus de forță de muncă, în special necalificată, necesară pentru întreținerea curățeniei secției, cerînd ca atare conducerii uzinei completarea efectivelor. Nimerit ar fi fost ca, o dată cu discutarea acestui aspect, să se fi insistat cu precădere asupra problemei folosirii forței de muncă în complexitatea ei, făcîndu-se o analiză temeinică a modului în care este utilizată forța de muncă existentă în atelier. Era, de altfel, un fapt bine cunoscut pentru toți cei prezenți la adunare că numărul absențelor nemotivate se menține ridicat, că anumite categorii de muncitori nu folosesc din plin timpul de lucru. Normal și util ar fi fost deci să se analizeze îndeosebi, într-un context mai larg, cum pot fi valorificate rezervele de creștere a productivității muncii existente în turnătoria de oțel și, numai după o cunoaștere exactă a situației, să se ceară angajarea de noi muncitori. Cu atît mai mult apărea necesară o asemenea analiză, cu cît, după cum se știe, în documentele Congresului al X-lea al P.C.R. s-a pus un accent deosebit pe fructificarea intensă a posibilităților de sporire a productivității muncii, pe raționalizarea consumului de muncă în fiecare întreprindere.

Aceeași investigație adîncă s-ar fi cuvenit să se facă și în cazul consumurilor specifice de materii prime, materiale, energie electrică și combustibil, întrucît situația existentă nu este de natură să mulțumească pe nimeni. Nu numai că cei care s-au oprit asupra acestei probleme au fost puțini la număr, dar și aprecierile lor au fost pur constatative.

Graba cu care s-a trecut peste aceste probleme, ca și peste altele — cea a rebuturilor, bunăoară — a determinat ca cele mai multe din propunerile și sugestiile formulate de participanții la dezbaterea să vizeze cadre de conducere și organisme de lucru din afara secției și prea puțin resorturile mecanismului intern al acesteia. Nimeni nu poate afirma că într-o asemenea adunare nu pot și nu trebuie să fie discutate și aspectele a căror rezolvare depășește puterile și competențele unei secții sau unui atelier. Dar, prin caracterul de lucru pe care trebuie să-l aibă adunările din secții, sectoare și ateliere, acestea au menirea să investigheze și să precizeze, înainte de toate, ceea ce depinde de colectivele lor ca planul pe anul în curs să fie îndeplinit ritmic și integral, ca producția anului viitor să fie pregătită cît mai bine și din timp. Or, tocmai această demonstrație asupra propriilor forțe nu a făcut-o adunarea colectivului de la turnătoria de oțel.

Cursul dezbaterilor ar fi fost altul dacă comitetul de direcție și comitetul de partid al uzinei s-ar fi preocupat cu atenție de pregătirea și desfășurarea acestei adunări. Avem temeiul să spunem că această preocupare a fost scăzută, judecînd chiar și numai după aprecierea pe care a făcut-o la sfîrșitul adunării tov. I. Popovici, unul din inginerii șefi ai uzinei, care s-a arătat mulțumit de „înaltul spirit critic" în care au fost purtate discuțiile. E drept, s-a criticat mult, dar din păcate la modul general, fără adresă exactă. Era de așteptat ca, înaintea tuturor celorlalți vorbitori, în calitatea sa de reprezentant al comitetului de direcție, să fi precizat scopul pe care trebuia să-l atingă adunarea. Nu a făcut-o însă nici la începutul și nici la sfîrșitul acesteia.

Așadar, s-a discutat mult și despre multe, critic și prea puțin autocritic. Acestea sînt, s-ar putea spune, coordonatele definitorii ale adunării colectivului de la turnătoria de oțel.

Ioan ERHAN

FABRICA DE PRODUSE CERAMICE DIN BÎRSEȘTI — TG. JIU A ÎNCEPUT SĂ PRODUCĂ

Fabrica de produse ceramice a Complexului de materiale de construcții Bîrsești — Tg. Jiu a început să producă. A fost astfel semnat, cu o lună de zile mai devreme, actul de intrare în funcțiune a acestui nou obiectiv industrial al județului Gorj. Potrivit proiectelor, în prima etapă se vor produce anual 30 milioane cărămizi normale, la care se vor adăuga, în viitor, 18 milioane țigle și 10 milioane cărămizi pentru placare.

Simultan cu darea în producție a acestei noi unități — a 4-a din componența întreprinderii din Tg. Jiu — colectivul complexului a obținut și un alt rezultat: la două unități — fabrica de ciment și secția de tuburi din azbociment — au fost atinși principalii indicatori tehnico-economici proiectați pentru etapa finală.

LA PORȚILE DE FIER

S-a terminat închiderea incintei pentru construcția barajului deversor

TURNU SEVERIN (de la trimisul nostru, Nistor Țuicu). — Se împlinesc azi 5 ani de cînd la Porțile de Fier au început lucrările la cel mai mare obiectiv hidroenergetic și de navigație, ce se construiește pe Dunăre, în colaborare cu vecinii noștri iugoslavi. În cinstea acestui jubileu, constructorii de la Porțile de Fier au anunțat ieri un nou și important succes în muncă: închiderea digului aval din albia Dunării cu o lună de zile mai devreme. Prin terminarea acestei lucrări au fost create toate condițiile în vederea evacuării apei din incinta în care se va construi barajul deversor al Sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier. Pentru etanșeitatea digurilor din amonte și aval se lucrează în prezent la baterea parplanșelor metalice. Pînă în prezent, au și fost montate mai bine de 300 bucăți. Avansați cu lucrările sînt și constructorii de la hidrocentrală. La turbina nr. 1 se face recepția în vederea predării acesteia pentru betonarea camerei rotorului. Au început, de asemenea, lucrările de asamblare a rotorului generator nr. 1 și lucrările pregătitoare în vederea asamblării turbinei nr. 1.

Încheierea construcției unei noi căi rutiere

În zona Gura Văii — Coramnic, din apropierea barajului hidrocentralei de la Porțile de Fier, unde apele Dunării urmează să se înalțe cu circa 35 metri peste nivelul vechii căi de circulație rutieră, a fost construit un nou drum. În cursul zilei de sîmbătă, pe acest șantier a fost consemnată terminarea lucrărilor. Prin caracteristicile sale cu totul deosebite, noul obiectiv se înscrie printre cele mai de seamă realizări de acest gen din țara noastră. Șoseaua, în lungime de peste 18 km, se află amplasată pe versanți cu pantă foarte pronunțată. Datorită amplasării sale, acest sector de drum oferă turiștilor o priveliște deosebită. De pe actuala șosea se pot admira peisajul de la Porțile de Fier, viaductele Mosul și Valea lui Mihai.

Pentru realizarea noii căi rutiere s-a efectuat un mare volum de lucrări; ea traversează 36 de poduri și viaducte, trece prin două tunele, fiind întărită cu un însemnat număr de ziduri de sprijin. Pe șantier au fost aplicate metode de înaltă productivitate. La construcția viaductelor, de pildă, s-au utilizat cofraje cățărătoare concepute pe plan local, iar la montarea grinzilor s-au folosit dispozitive speciale și macarale de înalt randament, ceea ce a contribuit la scurtarea în medie cu cîte 15 zile a duratei de execuție a deschiderilor de la viaducte. S-a realizat pentru prima oară în țară un viaduct cu o deschidere de 34 metri peste rîul Cerna, iar podurile au fost confecționate din prefabricate.

Noul drum, Gura Văii—Coramnic, este deschis circulației începînd de astăzi, duminică 7 septembrie.

UN PUBLIC PENTRU CARE MERITĂ SĂ LUPȚI

de Aurel BARANGA

Am mai afirmat-o și cu alte prilejuri : spre deosebire de toate celelalte arte, teatrul este o artă eminamente publică. Asumîndu-mi riscul unei aserțiuni, prozaică pînă la trivialitate, aș spune că e o **artă de consum.** Teatru fără public e o absurditate, spectacol fără spectatori o tristețe. Adevărul se impune atît de evident că insistențele pe această temă devin suspecte.

Și totuși cîteva precizări nu mi se par inutile. Întîi, faptul că teatrul e o artă publică nu trebuie să conducă la concluzia concesiilor făcute unui gust îndoielnic, teatrul fiind, în același timp, o mare universitate, chemată să înnobileze și să sporească exigențele estetice. Un teatru care se ghidează exclusiv de un gust înapoiat, nediferențiat, elementar, primitiv, abdică de la funcția sa majoră, educativă, și se transformă într-o tarabă detestabilă.

Dar un teatru nu este, în același timp, nici un laborator în care se distilează licori mirifice pentru uzul unor inițiați sceptici și dezabuzați. Un teatru care s-ar orienta astfel s-ar transforma într-un cerc închis, analog cluburilor private în care se degustă delicatesele paradisurilor fabricate. Înseamnă că un teatru serios, pătruns de gravitatea responsabilităților sale se cuvine să țină o linie medie, la jumătatea drumului între cele două extreme semnalate ? Un asemenea teatru ar duce o politică artistică de un eclectism mecanic, deplorabil prin oportunismul său. Atunci ? Atunci, am sentimentul că sîntem obligați să gîndim relația **teatru-public** pornind nu de la formula comercială a problemei, totdeauna derutantă, ci de la conținutul ei politic.

Teatrul artei socialiste e o tribună de la înălțimea căreia se cuvine să răsune glasul epocii. Teatrul artei socialiste e o academie menită să dezbată problemele vitale care frămîntă lumea contemporană. Probleme umane, morale, sociale, ideologice, politice. Teatrul artei socialiste e o înaltă școală a caracterelor, o înaltă școală a destinelor umane. Teatrul artei socialiste caută să dea răspunsurile cele mai exacte la întrebările pe care le ridică timpul nostru, societatea noastră. Omul contemporan se definește ca un ins al marilor elanuri constructive, ca un ins al opțiunilor. Sîntem, din fericire, astăzi, departe de faza idilică, sinceră sau simulată, în care credeam că toate problemele au fost rezolvate. Sîntem, din fericire, departe de epoca în care ne iluzionam că toate întrebările și-au găsit răspunsul. Astăzi, dimpotrivă, știm că, pe măsura dezvoltării societății, omul devine din ce în ce mai complex, deținător al unui univers intelectual și sufletesc tot mai amplu. Frămîntările, controversele, ezitările sau deciziile omului contemporan stau sub semnul unui proces de creștere, diversificare și nuanțare.

Răspunzînd acestor întrebări, teatrul devine sau, mai exact, redevine — fiindcă acesta a fost din totdeauna rostul său primordial — **un teatru de public.**

De aici înainte interesează în plan secundar dacă sentimentele exprimate de la înălțimea scenei îmbracă haina comediei sau a tragediei, a teatrului alegoric sau a proceselor bazate pe texte documentare. Ceva mai mult : toate formele sînt bune și toate moderne, dacă fondul de idei e realmente contemporan, dacă întrebările ridicate sînt reale și nu inventate, dacă răspunsurile date sînt adevărate și nu filistine. Mai e nevoie să adaug o condiție perenă : ca natura expresiei artistice să fie convingătoare ?

Un asemenea teatru e prin natura lui un teatru de public, fiindcă este, înainte de orice, un teatru interesant. Or, e știut că în afara acestui interes viu, palpitant, orice încercare teatrală e o aventură ratată. Nu cunosc sentiment mai penibil decît acela pe care îl comunică o sală de teatru în care spectatorii se plictisesc. O sală de teatru absentă, inertă, indiferentă, e o dovadă precisă de acord fals la problemele actualității, de lipsă de modernitate, chiar dacă forma de expresie a spectacolului năzuie la ultimul strigăt al contemporaneității.

O piesă sau un spectacol care nu interesează poartă în sine întreaga răspundere a eșecului. Consolările intime ale oamenilor de teatru „neînțeleși" și care așteaptă răscumpărarea posterității sînt o marcă de frivolitate. Îl înțeleg contemporanii noștri pe Sofocle, Shakespeare, Ibsen, Cehov sau Caragiale și nu-l „înțeleg" pe X, fiindcă e „profund" ! Să fim serioși, să nu aducem spectatorului nostru o ofensă nemeritată. Neînțelegerea invocată nu vine din lipsă de inițiere sau cultură teatrală a spectatorului, ci din obscuritatea piesei, din confuzia ei intrinsecă, din vidul de idei sau de meșteșug artistic. După cum aceeași „neînțelegere" poate să izvorască din complicarea inutilă a spectacolului, prin imixtiunea unei regii abuzive care, în loc să limpezească sensurile lucrării dramatice, le amestecă arbitrar și ilogic, pînă la denaturarea lor absolută.

Oare, într-un teatru care pune — sau care ar trebui să pună — accentul primordial pe transmiterea fondului de idei al unei piese se mai poate ridica întrebarea : ce trebuie să albă întîietate : **textul sau regia ?** E limpede că numai acea regie e bună care potențează la maximum tezaurul de idei al piesei. O dată cu această afirmație, controversa nu e lichidată, fiindcă sar, încandescenți, apărătorii regiei amenințate și dau alarma : vrei să distrugi arta regizorală ? Nu numai că nu năzui la un asemenea sacrilegiu, dar doresc cu toată puterea ființei mele o sporire a acestei nobile îndeletniciri. Cu o condiție : să se devoteze spiritului lucrării, s-o aprofundeze pe coordonatele ei esențiale, s-o servească amplificîndu-i rezonanța ei artistică, umană și capacitatea de percuție socială. Arta regiei e una a modestiei : un regizor care se vede în spectacol, ale cărui sfori și trape sînt vizibile, e un regizor abuziv. Am mai întrebuințat metafora : regia e ca aerul într-o odaie : trebuie să existe fără să-l simți. Din clipa în care îi simți prezența înseamnă că e viciat. De aceea, dacă se manifestă tendința orgolioasă de a pune pe planul întîi nu mesajul lucrării dramatice, ci inspirația, fantezia sau capriciile întîmplătoare ale cutărui tînăr începător în ale teatrului, dornic nu să slujească teatrul, ci să se servească pe sine, nerăbdător să se releve, trebuie văzut în aventură nu **o problemă reală de teatru,** ci o firească năzdrăvănie a unei tinereți necontrolate, de care peste cîțiva ani va zîmbi însuși respectivul regizor, atunci cînd anii maturității îi vor da nu numai o experiență profesional verificată, dar și un mai acut simț al responsabilității.

Am convingerea că e de datoria conducătorilor de teatru să vegheze pentru ca asemenea experiențe regizorale hazardate, costisitoare din punct de vedere moral și material, să se producă tot mai rar sau chiar de loc. Propun prin asta o frînă în calea regiei tinere ? Dimpotrivă, nutresc sentimentul că o chem la maturizare și răspundere. Iar maturitatea și răspunderea presupun inteligență, fantezie creatoare, spirit viu și nelinistit ; deschidere spre noutatea fertilă, baricadă în calea rutinei, anchilozei, blazării, scepticismului, confortului sau cinismului.

O altă falsă problemă este : **„teatru academic sau teatru de avangardă ?"**

Chestiunea e vastă și cu atîtea implicații că ar pretinde un studiu amplu și o dezbatere publică, de înaltă ținută teoretică. Pînă atunci propun spre meditație cîteva premise : în teatrul occidental există, cum se știe, o activitate teatrală comercială, legitimată de legile economice, sociale, politice ale societății respective. În marginea acestei activități se dezvoltă un alt teatru : al avangărzii, al contestației, al protestului. De cele mai multe ori — în pofida exagerărilor, excentrităților, violențelor sau absurdităților sale — acesta e teatrul care fecundează inteligențele, germinează inițiativele, clintește inerțiile.

Putem însă noi copia o asemenea împărțire fundamentală, are ea ceva comun și organic cu felul cum se prezintă mișcarea noastră teatrală ? Desigur, nu. Ca să fie limpede ce gîndesc, voi spune că întreaga noastră mișcare teatrală e una de avangardă, fie că piesa reprezentată se numește Hamlet, fie că poartă titlul unei lucrări semnate de un debutant. Numai că o asemenea afirmație sonoră obligă la demonstrație. Și nu se poate începe nici un fel de demonstrație înainte de a ne pune de acord cu privire la conținutul termenului. Și atunci : ce e **avangarda ?**

N-am la îndemînă o altă definiție, mai limpede și mai cuprinzătoare, decît cea pe care o dă însuși „clasicul" avangărzii teatrale contemporane, Eugen Ionescu : „Avangarda ? Cele mai noi idei ale vremii, clasicismul de mîine".

La lumina acestei formule, întreg teatrul nostru e unul de avangardă, și de cea mai autentică natură, fie că reprezentația teatrală începe de la un clasic interpretat profund, pe liniile unei accepții moderne a conceptelor care stau la baza lucrării, fie că la verticala scenii e adusă o dramă sau comedie scrisă acum, aici la noi, în condițiile în care omul e cunoscut prin prisma filozofiei noastre. Teatrul nostru e în întregimea lui un teatru de avangardă, în măsura în care promovează cea mai îndrăzneață și complexă gîndire a vremii — marxism-leninismul — deschis inovațiilor, angrenat într-un dialog fertil cu toate experiențele autentice, menite să îmbogățească arta scenică, respectuos față de marile tezaure ale culturii universale, interesat să comunice spectatorilor săi achizițiile căutărilor contemporane, activitate închinată exclusiv scopurilor artistice superioare. Am impresia că astfel înțeleasă problema avangărzii se transferă din planul extravaganțelor formale în cel real și profund, ontologic și social. Și fiindcă discuția purtată în jurul problemei avangărzii s-a diversificat de multe ori, pînă la confuzie, țin să-mi iau cîteva măsuri de precauție : n-am nimic împotriva pieselor îndrăznețe, propunînd modalități de expresie inedite, voi fi totdeauna permeabil și sedus de inovațiile autentice menite să dea ideilor noastre un spor de penetrație. Asemenea piese numiți-le cum vreți : de avangardă, experimentaliste, de investigație, vor constitui oricînd un aport fericit de dezvoltare a artei teatrale și vor fi. sînt încredințat, bine primite de public. Nu voi considera însă niciodată drept piesă de avangardă o lucrare care promovează ideea abandonului, a demisiei din fața vieții, o piesă de concluzii negre, decepționiste, proclamînd bancruta existenței și a oricăror speranțe. Un asemenea teatru e unul al **ariergărzii** spirituale, morale, ideologice și politice, în afara perimetrului nostru uman. Un teatru pe care publicul nostru nu îl digeră, oricare ar fi ambalajul sub care e pus în circulație.

Fiindcă, să nu uităm acest amănunt : avem un public sănătos, vital, optimist, dornic să se depășească în toate domeniile, un public înțelept, sensibil, devotat și generos, pentru care merită să lupți.

teatre

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Heidelbergul de altădată** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" : **Melodie varșoviană** — 20.
● Teatrul „Ion Creangă" : **Umbra doctorului Nagvan** — 19,30.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Cal. Victoriei) : **Aventurile lui Plum-Plum** — 11.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Birlic** — 19,30 ; (grădina „Boema") : **Nu te lăsa, Stroe !** — 20.
● Ansamblul „Periniță" (la Teatrul de vară „Herăstrău") : **Periniță mea** — 20.

cinema

● **My fair lady** : PATRIA — 9 ; 12,45 ; 16,30 ; 20,15.
● **Soarele vagabonzilor** : REPUBLICA — 9,15 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 18,45 ; 21, BUCUREȘTI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,30 ; 18,45 ; 21, FAVORIT — 10 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, ARENELE ROMANE — 20.
● **Omul, orgoliul și vendeta** : FESTIVAL — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, la grădină — 19,30 ; STADIONUL DINAMO — 19,30.
● **Tigrul** : LUCEAFĂRUL — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, GRĂDINA DOINA — 19,30.
● **Cavalerii aerului** : VICTORIA — 8,30 ; 10,45 ; 13,15 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,45, MOȘILOR — 15,30 ; 18.
● **Căsătorie în stil italian** : GRĂDINA MOȘILOR — 19,30.
● **Totul de vînzare** : CENTRAL — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30.
● **Singurătate în doi** : CENTRAL — 21.
● **Dragoste la Las Vegas** : LUMINA — 9—16,30 în continuare ; 18,45 ; 20,45, DACIA — 8,30—21 în continuare.
● **Program pentru copii** : DOINA — 9—10.
● **Noaptea generalilor** : DOINA — 11,15 ; 13,45 ; 16,30 ; 20.
● **Un bărbat și o femeie** : UNION — 15,30 ; 18.
● **Din plictiseală** : UNION — 20,30.
● **Rapsodie dobrogeană ; Ripa roșie ; Portret și pictură militantă în opera lui Gh. Tattarescu ; Anul trecut la Brașov** : TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **Omul momentului** : FEROVIAR — 9,30 ; 11,30 ; 13,45 16 ; 18,15 ; 20,30, MELODIA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MODERN — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16.15 ; 18,30 ; 20,45.
● **Vîrsta ingrată** : EXCELSIOR — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, AURORA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15, la grădină — 20, FLAMURA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, GRĂDINA EXPOZIȚIA — 20.
● **Sherlock Holmes** : GRIVIȚA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,15 ; 20,30, GLORIA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, TOMIS — 9—17 în continuare, la grădină — 19,15.
● **În umbra colțului** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15 ; 17,45 ; 20, FERENTARI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
● **Neîmblînzita Angelica** : BUZEȘTI — 15,30, la grădină — 19,30, MUNCA — 16 ; 18.
● **Dragostea unei blonde** : MUNCA — 20.
● **Ultima tură** : BUZEȘTI — 18.
● **O chestiune de onoare** : BUCEGI — 9,30 ; 12 ; 15,30 ; 18, la grădină — 20, LIRA — 15,30 ; 18 ; la grădină — 19,30, ARTA — 9—16 în continuare, 18,15 ; la grădină — 20.
● **Străin în casă** : UNIREA — 15,30, la grădină — 19,30.
● **În orașul „S"** : UNIREA — 18.
● **Creola, ochii-ți ard ca flacăra** : FLOREASCA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18 15 ; 20,30. GIULEȘTI — 15,30 ; 18 ; 20,30, GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20,15.
● **Maica Ioana a îngerilor** : PROGRESUL — 15,30 ; 18 ; 20,15.
● **Prințul negru** : DRUMUL SĂRII — 15 ; 17,30 ; 20.
● **Singeroasa nuntă macedoneană** : COTROCENI — 15,30 ; 18 ; 20,30, CRINGAȘI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
● **Comisarul X și banda „Trei ciini verzi"** : VOLGA — 9,30—15,45 în continuare, — 18,15 ; 20,30.
● **Bun pentru serviciul auxiliar** : RAHOVA — 15,30 ; 18 ; 20,15.
● **Expresul colonelului von Ryan** : VIITORUL — 15,30 ; 18.
● **Fata din parc** : VIITORUL — 20,30.
● **Tinerețe fără bătrînețe** : MIORIȚA — 9,15 ; 12 ; 14,45 ; 17,30 ; 20,15.
● **A trăi pentru a trăi** : POPULAR — 15,30 ; 19.
● **Căsătorie din interes** : FLACĂRA — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **Aruncați banca în aer** : VITAN — 15,30, la grădină — 19,30.
● **Apele primăverii** : VITAN — 18.
● **Operațiunea Belgrad** : PACEA — 15,45 ; 18 : 20,15.
● **Adio, Gringo** : COSMOS — 15,30 ; 18 ; 20,15.

EXPOZIȚIA DUMITRU ȘI AURELIA GHIAȚĂ

Permanența marii arte

Albert Camus mărturisea că pînă la întîlnirea cu Roger Martin du Gard a avut convingerea că modestia este incompatibilă cu firea artiștilor. Dar cînd l-a cunoscut pe autorul „Familiei Thibault" credința lui atît de fermă a început să se clatine. Mi-am adus aminte de cuvintele lui Camus în urmă cu mai bine de cinci ani, cînd am pășit pragul atelierului în care timp de mai multe decenii, cu devoțiunea unor adevărați artiști, soții Dumitru și Aurelia Ghiață au desăvîrșit o operă întrată astăzi în conștiința românească, semnificînd unul din momentele cheie ale evoluției artei noastre. Cunoscusem și pînă atunci artiști și scriitori a căror modestie poate fi oricînd o pildă pentru cei grăbiți să se afirme peste noapte, pentru cei care caută mai întîi recompensa împodobindu-se cu laurii unor opere artistice inexistente. Dar modestia lui Dumitru Ghiață, modestia organică a obîrșiei sale țărănești mi s-a părut atît de adînc legată de firea sa încît în ziua cînd l-am cunoscut am avut sentimentul că întîlnesc pe unul din acei meșteri ai vechimii pentru care bucuria supremă era **frumosul** creat într-o comuniune ce merge pînă la contopirea cu oamenii, cu natura, cu tot ceea ce îl înconjoară. Acesta e Dumitru Ghiață artistul prin care retrăiește parcă nu numai meșterul anonim de demult dar și o întreagă tradiție românească de a concepe menirea omului de artă pe care a ilustrat-o deopotrivă Nicolae Grigorescu sau Ștefan Luchian. Românească este nu numai pictura lui Ghiață, românesc este nu numai universul operei sale, nu numai oamenii, peisajele și florile cu care el a sporit zestrea înaintașilor — românesc este și modul său de a înțelege zămislirea și menirea artei, de a se comporta fără trufie, de a trece pe lîngă laude cu o sfială de parcă acum ar porni la drum și n-ar avea în urma lui o operă intrată în patrimoniul **valorilor** naționale. Acesta e Dumitru Ghiață și printr-o fericită (și rară) simbioză sufletească aidoma se definește și soția sa Aurelia Ghiață. Cei ce au fost martori ai unui „vernisaj" al expozițiilor celor doi soți realizează mai bine acest lucru. În mulțimea admiratorilor, a prietenilor sinceri. — pentru că felul de a fi, demna și admirabila simplitate a lui Dumitru Ghiață respinge omagiul de circumstanță — maestrul ar vrea parcă să se piardă copleșit de fiecare cuvînt ce i se adresează. Și cînd spune cîteva fraze de mulțumire cu vocea întretăiată ca înaintea supremului examen al vieții ți-aduci aminte de George Enescu care, nevoit să răspundă unor omagii, după cîteva vorbe a luat în mîini vioara și arcușul începînd o melodie. Pentru Dumitru Ghiață vorbesc pînzele sale pe care le recunoaștem totdeauna cu o emoție ce ne poartă pe treptele superioare ale trăirii artistice. Prima impresie e fără îndoială aceea de **unitate,** de univers artistic armonios articulat. S-a vorbit și se vorbește de consecvența artistică a lui Dumitru Ghiață : e într-adevăr pilduitor și reconfortant să meditezi asupra acestei noțiuni parcurgînd o retrospectivă a creației sale, fie și una de dimensiuni mai restrînse cum este cea care ni se prezintă acum. Dumitru Ghiață nu și-a aflat o formulă artistică pe care apoi să o multiplice în ipostaze și variante mai mult sau mai puțin deosebite. Consecvența lui nu ține numai de sfera în cadrul căreia s-a cristalizat inspirația sa, ci de ideea filozofică, de valorile etice pe care le exprimă această operă. De aceea s-a vorbit cu îndreptățire despre un **moment** Dumitru Ghiață în plastica noastră. Pentru că opera lui exprimă cîteva **categorii fundamentale** ale gîndirii și sensibilității românești. Pentru el **frumosul** înseamnă deopotrivă alcătuire bogată și armonioasă, gravitate ce vine din adîncurile sufletului, din infinitul cîmpului, din măreția munților și din dulceața blîndă a dealurilor, **frumosul** înseamnă sopămîntul, pătrunzătoare precum ochii țăranilor, avînd exuberanța radios somptuoasă a florilor cîmpului. Impresionează la Dumitru Ghiață echilibrul înțeles ca o esență superioară a componentelor sufletului și peisajului românesc. De aceea nu putem spune că Dumitru Ghiață a surprins una sau alta din trăsăturile spiritualității noastre. El s-a contopit pur și simplu cu aceste valori care vin de demult și lemnitatea de ritual sărbătoresc pînă și în clipele și actele cele mai obișnuite ale vieții, **frumosul** înseamnă poezie înăluitoare, lumină explozivă, dar niciodată violentă a florilor și totodată nostalgia aceasta nobilă caracteristică sufletului nostru ce înăluie fiecare pînză a sa. Pictura lui Dumitru Ghiață reprezintă o sinteză a lirismului și a gravității ; în retortele ei s-a distilat deopotrivă ceea ce este diafan și sever. Arta aceasta atît de adînc împămîntenită în tradiție a fost pe bună dreptate considerată de toți comentatorii operei sale la antipodul păsunismului, al dulcegăriei idilizante. Arta lui Ghiață e densă precum sînt mereu prezente, care sînt vechi și totdeauna noi.

DUMITRU GHIAȚĂ „La margine de Tîrg"
AURELIA GHIAȚĂ „Odihnă" (tapiserie)

După cum în tapiseriile semnate de Aurelia Ghiață, legendele și baladele se metamorfozează din freamătul cîntului și din legănarea versului în scene ce își păstrează deopotrivă farmecul narativ propriu imaginației populare și devin, printr-un subtil proces de sublimare, efigii ale istoriei și ale vieții noastre. Le privești și ai — ca și în fața pînzelor soțului ei — înainte de toate sentimentul unui univers conceput și gîndit de un artist superior înzestrat, care a meditat profund la sensurile folclorului nostru, la expresiile sufletului popular în toată infinita lor complexitate. Tapiseriile Aureliei Ghiață sînt opere de artă, funcția lor decorativă fiind nu un scop, ci un mijloc de a releva sensurile gîndirii și sensibilității noastre. Ele se desfășoară pe ample spații sau pe un perimetru restrîns într-o ritmică trepidantă ce se alcătuiește cu atîta severitate încît nimic nu este inutil și nici un detaliu nu încarcă fluxul adeseori luxuriant al imaginilor. Arta Aureliei Ghiață constă nu numai în savanta combinare a culorilor, nu numai în gustul și rafinamentul de înaltă clasă. Cromatismul sever sau exuberant este la dinsa un mod de expresie a concepției populare. Cu o savantă dibăcie Aurelia Ghiață unește contrastele și ceea ce pare chiar distonant cu marea îndrăzneală a artistului ce nu se bizuie numai pe propria experiență ci pe aceea a multor generații. Dar pe măsură ce privești, ești chemat nu numai să admiri ci și să **gîndești.** Și aici cred că este supremul elogiu ce îl aducem Aureliei Ghiață ale cărei tapiserii nu sînt numai frumuseți în sine ci semnifică un univers de simțire și gîndire populară. Și, privindu-le, parcă auzi versurile „Cîntecului" arghezian : „Mă simt ca un stihar de voievod, / Țesut încet cu degetele calde..." și asemenea lor simți ca „împletiturile rămase din vechime / și aduc aminte fostul lor murmur", care ne vorbește de plenitudinea sufletului nostru unit mereu cu natura, de măreția și frumusețea omului.

Să mulțumim celor doi artiști că ne-au prilejuit din nou o întîlnire cu o parte a nobilei lor opere ce îndeamnă la meditație nu numai pe confrații de breaslă ci pe toți cei ce iubesc frumosul și cinstea artei adevărate, menită să înalțe omul, să-l facă să trăiască în sferele autenticelor bucurii spirituale.

Valeriu RAPEANU

tv

Programul I

8,30 — Deschiderea emisiunii. De strajă patriei. **9,00** — Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar : La șase pași de o excursie — emisiune-concurs. Participă echipele reprezentative ale școlilor din județele Argeș și Buzău (etapa a III-a) ; Șah, marelui maestru ! Partidă de șah prin televiziune, susținută de Florin Gheorghiu (mutarea a 9-a) ; Film serial „Fiul mării". **10,30** — Ora satului : EREN '69 — transmisiune directă de la Expoziția Realizărilor Economiei Naționale. Pavilionul cooperativelor agricole de producție ; Ediție specială : Săptămîna pe ogoare în imagini ; Muzică populară. **11,30** — Concert simfonic. Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu". Dirijor Ionel Perlea. În program : Simfonia a V-a de Beethoven. **12,15** — Închiderea emisiunii de dimineață. **16,00** — Campionatele internaționale de lupte ale României (aspecte înregistrate) ; Întîlnirea de fotbal : Steaua-Dinamo București (transmisiune de la Stadionul „23 August"). **18,30** — Realitatea ilustrată TV — emisiune-magazin. Din cuprins : Retrospectivă cinematografică : George Vraca ; Măria sa automobilul ; Vorbe în tuș ; Intermezzo muzical coregrafic ; Caleidoscop. **19,30** — Telejurnalul de seară. Buletinul meteorologic. **20,00** — Ansamblul de cîntece și dansuri „Periniță". **20,30** — Film cu trei stele : „Trenul de 3 și 10 spre Yuma". Cu Glenn Ford, Van Heflin, Felicia Farr. **22,05** — Telejurnalul de noapte și buletinul meteorologic. **22.20** — Publicitate. **22,25** — Recital Margareta Pîslaru. **22,55** — Telesport. **23,15** — Închiderea emisiunii.

Programul II

19,30 — Telejurnalul de seară — Buletinul meteorologic. **20,00** — Seară de teatru : „Idioata" de Marcel Achard. Regia : Letiția Popa. Traducerea Erastia Sever. Distribuția : Mariana Mihuț, Fory Eterle, Constantin Codrescu, Sanda Toma, Mihai Pălădescu, Septimiu Sever, Dana Comnea, Florin Scărlătescu, Ioana Ciomîrtan, Traian Zecheru, George Ulmeni, Pufulete Gheorghe. **22,10** — Arii și melodii în ritmuri noi. Film muzical-coregrafic de Marianti Banu și Isac Bucăr. Conducerea muzicală Cornel Popescu. **22,40** — Închiderea emisiunii.

puncte de vedere

O ACȚIUNE CARE TRENEAZĂ : Integrarea liceului în perspectiva social-economică

Prof. emerit Ion DRAGU
directorul liceului „Ion Neculce" din București

Este de mare importanță pentru țara noastră, pentru economia națională diversificarea formelor de pregătire a cadrelor prin școala de toate gradele, care să contribuie rodnic la realizarea marilor obiective economice, culturale, sociale pe care poporul nostru și le propune în scopul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. În acest context, mi se pare deosebit de semnificativ faptul că, în documentele celui de-al X-lea Congres al partidului, **învățămîntul este considerat și orientat în perspectivă social-economică,** avîndu-se în vedere faptul că el pregătește și trebuie să pregătească în tot mai mare măsură cadre nu numai pentru cerințele de astăzi, ci și pentru cele de mîine. Tocmai de aceea, în Raportul Comitetului Central prezentat la Congres, tovarășul Nicolae Ceaușescu precizează pe bună dreptate : **„Nivelul actual al societății socialiste, perspectivele evoluției sale impun perfecționarea multilaterală a învățămîntului, într-o concepție unitară, pe baza programului de perspectivă de pregătire a cadrelor, în strînsă legătură cu dezvoltarea economică și socială".**

Evident, realizarea acestui imperativ major și actual al școlii implică structurarea corespunzătoare a întregului sistem de învățămînt, începînd cu școala generală obligatorie de 10 ani, care asigură însușirea de către elevi a bazelor culturii generale, și terminînd cu învățămîntul superior, care formează specialiști de înaltă calificare, ce se desăvîrșesc prin cursuri postuniversitare și, mai ales, prin acțiunea permanentă de autoinstruire și autoeducație. O verigă hotărîtoare în atingerea acestui țel major al societății o constituie **învățămîntul liceal de cultură generală,** la al cărui profil mă voi referi în cele ce urmează.

După părerea mea, în contextul activității organizatorice, practice ce trebuie să se desfășoare pentru concretizarea hotărîrilor elaborate de partid privind dezvoltarea învățămîntului, o atenție deosebită se cuvine acordată perfecționării conținutului și principiilor de organizare ale liceului. **Liceul de cultură generală trebuie să fie considerat și organizat nu ca o simplă treaptă în ierarhia instituțiilor școlare, ci ca o formă de învățămînt cu rol determinant.** Cel dintîi element care conferă învățămîntului liceal de cultură generală acest rol îl constituie însuși scopul pentru care a fost creat. Legea învățămîntului precizează că liceul de cultură generală are misiunea de a-i orienta pe elevi „în vederea continuării studiilor în învățămîntul superior sau a desfășurării unor activități utile, în diferite sectoare de muncă". Valorificînd una din cele mai înaintate tradiții ale învățămîntului nostru secundar și luînd, în același timp, în considerație experiența mondială, legea preconizează deci ca învățămîntul liceal de cultură generală să devină, în primul rînd, rezervorul de cadre care să alimenteze instituțiile de învățămînt superior, în timp ce „învățămîntul liceal de specialitate asigură elevilor, pe lîngă pregătirea de cultură generală și educația civică, o pregătire profesională necesară îndeplinirii unor activități de specialitate de nivel mediu, potrivit cu cerințele economiei și culturii socialiste" Se înțelege că cei mai bine pregătiți dintre absolvenții liceelor de specialitate au drumul larg deschis către învățămîntul superior — și aceasta constituie una din caracteristicile care demonstrează superioritatea învățămîntului nostru socialist, profundul lui democratism — dar această formă de învățămînt a fost creată în special pentru a furniza economiei și culturii socialiste cadrele necesare îndeplinirii unor activități de specialitate de nivel mediu.

Deși prevederile legii se caracterizează prin preciziune și claritate, scopul unei juste coordonări a capacității liceelor cu posibilitățile de absorbție ale învățămîntului superior, în funcție de necesitățile și cerințele vieții sociale, **se impune o reconsiderare a rețelei învățămîntului liceal.** De aceea, mi se pare cît se poate de binevenită mențiunea din documentele Congresului că trebuie asigurată o mai bună proporționare între formele de învățămînt, cum ar fi diferitele tipuri de licee, asigurîndu-se dezvoltarea liceelor de specialitate, principala sursă de cadre cu pregătire medie pentru activitatea economică și socială. Cred că s-au creat prea multe licee de cultură generală, drept care numeroși dintre absolvenții lor nu pot fi cuprinși în facultăți, își găsesc destul de greu plasament în producție instrucit nu au o pregătire de specialitate, o calificare Această creștere, insuficient justificată și pregătită. a numărului liceelor de cultură generală a dus la apariția unor unități școlare care nu corespund cerințelor acestui tip de școală nici din punct de vedere al bazei materiale și nici al încadrării cu personal didactic de specialitate, ceea ce se răsfrînge, în mod firesc, asupra nivelului de pregătire al absolvenților lor.

Liceul de cultură generală **ar trebui să devină, după părerea mea, o** școală care să pună bazele pregătirii acelor tineri care doresc să se consacre unor preocupări teoretice. Formarea și educarea unor asemenea intelectuali implică atît însușirea temeinică a științelor moderne, cît și asimilarea unei vaste culturi umaniste, a concepției materialist-dialectice care contribuie la înțelegerea perspectivelor și sensului dezvoltării istorice, a imperativelor majore ale vremurilor pe care le trăim. Liceul, după cum se știe, nu specializează, dar experiența a demonstrat că de el depinde în mare măsură deschiderea drumului către specializare. Absolventul liceului de cultură generală nu poate fi conceput decît ca un om cu o pregătire temeinică, multilaterală, cu un larg orizont cultural, pe fondul căruia să se poată constitui formația sa de profil, specialitatea pe care și-o alege. Consider ca total eronată părerea potrivit căreia învățămîntul liceal de cultură generală ar trebui să asigure oameni „buni la toate" O asemenea părere aparține trecutului. Învățămîntul contemporan nu poate să nu țină seama de faptul că diviziunea socială a muncii impune specializarea, iar progresul rapid al științei și tehnicii face absolut necesară mobilitatea profesională. Un învățămînt liceal care n-ar ține seama de aceste realități ar deveni inoperant și ineficient și, în ultimă instanță, ar fi lipsit de finalitate social-politică. Pentru a evita o asemenea situație, **liceul de cultură generală se cere astfel profilat încît să asigure un echilibru între pregătirea de cultură generală și orientarea către o anumită specializare, între disciplinele realiste și cele umaniste, între necesitatea de a înarma pe elevi cu cunoștințe multilaterale și cerința societății de a-i forma și perfecționa într-un domeniu determinat.**

Problema diversificării pregătirii, în funcție de cerințele sociale și de aptitudinile elevilor, se poate înfăptui și prin determinarea unui profil cît mai precis al secțiilor liceului de cultură generală — fiecăreia dintre ele imprimîndu-i-se o anumită personalitate. În interesul profilării lor riguros-științifice, este necesar să se asigure repartizarea disciplinelor și orelor în funcție de specificul secției, încît pe fondul comun al cunoștințelor de cultură generală să se realizeze judicios aprofundarea obiectivelor de profil legate de continuarea studiilor, de profesia spre care se va orienta fiecare elev.

Valorificarea inepuizabilului potențial de inteligență al națiunii presupune și o mai mare preocupare pentru copiii dotați. Se impune, cred, o mai mare atenție pentru clasele speciale de matematică, fizică, chimie, limbi străine, care și-au dovedit utilitatea. Este necesar însă ca programele pentru aceste clase să fie perfecționate, orientarea lor făcîndu-se nu atît către un așa-zis dopaj informațional, cum se întîmplă în prezent, cît mai ales către o muncă intelectuală care să permită manifestarea gîndirii active, creatoare a elevilor, să le stimuleze pasiunea pentru știință, să cultive interesul pentru munca proprie de informare și de cercetare. Bineînțeles, numărul acestor clase ar trebui să crească, ținîndu-se condițiile necesare pentru înlesnirea accesului elevilor cu aptitudini deosebite din toate colțurile țării Pentru acești elevi s-ar putea crea internate speciale, cheltuielile respective constituind un act de investiție socială dintre cele mai importante. Se înțelege că selecția elevilor pentru aceste clase va trebui făcută după un singur criteriu, acela al valorii, al calității. De altfel, acest criteriu s-ar cuveni avut mai bine în vedere și în selecția pentru cercurile pe specialități, taberele speciale etc. Pentru elevii excepțional dotați ar putea fi luată în considerare și posibilitatea absolvirii școlii generale într-un timp mai scurt decît cel obișnuit și a admiterii în liceu la o vîrstă mai mică decît cea stabilită prin lege.

Conceput și organizat pentru a pune cît mai bine în valoare tezaurul de inteligență al națiunii, învățămîntul liceal de cultură generală va aduce o contribuție esențială la formarea generațiilor viitoare de cadre calificate, își va îndeplini menirea de onoare ce i-a fost conferită de conducerea partidului și statului nostru, de a participa la realizarea societății socialiste multilateral dezvoltate.

A XXV-A ANIVERSARE A VICTORIEI REVOLUȚIEI SOCIALISTE DIN BULGARIA

PLECAREA LA SOFIA A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE ROMÂNE

Simbătă seara a plecat la Sofia delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria va participa la festivitățile prilejuite de cea de-a 25-a aniversare a victoriei revoluției socialiste din Bulgaria.

Din delegație fac parte tovarășii Marin Drăgan, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Teleorman al P.C.R., Ion Anton, membru supleant al C.C. al P.C.R., membru al Consiliului de Stat, și Nicolae Blejan, ambasadorul României în Bulgaria.

La plecare, delegația a fost condusă de tovarășii Emil Drăgănescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vasile Potop, membru al C.C. al P.C.R., Nicolae Giosan, Gheorghe Moldovan și Dan Enăchescu, miniștri.

Au fost prezenți Gheorghi Bogdanov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București, și membri ai ambasadei.

★

La sosire, pe aeroportul din Sofia, membrii delegației române au fost întîmpinați de tovarășii Ivan Popov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., președintele Comitetului de stat pentru știință și progres tehnic, Licezar Avramov, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Venelin Kotev, secretar al C.C. al P.C.B., Gheorghi Bokov, membru al Secretariatului C.C. al P.C.B., miniștri, activiști de partid, numeroși cetățeni ai capitalei. Au fost prezenți Nicolae Blejan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Sofia, și membri ai ambasadei române.

(Agerpres)

Adunarea din orașul Brăila

La clubul „Progresul" din Brăila a avut loc simbătă după-amiază o adunare festivă consacrată celei de-a XXV-a aniversări a victoriei revoluției socialiste din Bulgaria. La adunare au participat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, oameni ai muncii din municipiul Brăila.

Despre semnificația sărbătorii naționale a Republicii Populare Bulgaria a vorbit tovarășul Dumitru Bălan, prim-vicepreședinte al comitetului executiv al consiliului popular județean. După ce a prezentat pe larg realizările obținute în cei 25 de ani de poporul frate bulgar în industrie, agricultură, în domeniul social-cultural, vorbitorul s-a referit la relațiile de prietenie dintre poporul român și poporul bulgar, arătînd că acestea au cunoscut de-a lungul anilor o continuă dezvoltare. Aceste relații, a subliniat el, au fost ridicate pe o nouă treaptă în anii construcției socialiste, cînd au luat amploare și s-au diversificat schimburile economice și culturale, s-au lărgit contactele reciproce în toate domeniile de activitate.

Participînd astăzi împreună cu poporul bulgar la sărbătorirea celei de-a 25-a aniversări a victoriei revoluției socialiste în Bulgaria, a spus în încheiere vorbitorul, bucurîndu-ne de rezultatele obținute de poporul bulgar, poporul român îi urează din toată inima noi succese în construcția socialistă a țării.

A luat apoi cuvîntul Borislav Konstantinov, consilier al Ambasadei R.P. Bulgaria la București, care, după ce a mulțumit în numele ambasadei pentru organizarea acestei adunări, a arătat că, în prezent, eforturile poporului bulgar sînt îndreptate spre îndeplinirea hotărîrilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Bulgar, pentru dezvoltarea continuă a întregii economii a țării. Vorbitorul a subliniat, de asemenea, că poporul bulgar, dînd o înaltă prețuire dezvoltării colaborării multilaterale dintre Bulgaria și România, țări vecine și prietene, urmărește cu atenție și se bucură sincer de rezultatele remarcabile obținute de poporul român în munca neobosită pentru dezvoltarea multilaterală a României socialiste.

În încheierea festivității, cei prezenți au urmărit filmul artistic „Cea mai lungă noapte", o producție a studiourilor bulgare.

(Agerpres)

Cu prilejul celei de-a XXI-a aniversări a întemeierii Republicii Populare Democrate Coreene

Cu prilejul celei de-a XXI-a aniversări a întemeierii Republicii Populare Democrate Coreene, Pak Bon Son, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P.D. Coreene la București, împreună cu alți membri ai ambasadei, au vizitat simbătă cooperativa agricolă de producție „Prietenia româno-coreeană" din comuna Făcăeni, județul Ialomița.

La sosire, oaspeții au fost întîmpinați de membri ai consiliului de conducere al cooperativei, de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, de numeroși cooperatori. Cu acest prilej au fost vizitate sectoare de producție ale cooperativei, oaspeții interesîndu-se de producție și perspectivele de dezvoltare ale acestei unități agricole socialiste. În continuare a fost vizionat un film artistic.

În cinstea oaspeților, tovarășul Dimache Toma, președintele cooperativei agricole de producție, a oferit o masă.

(Agerpres)

Ședința Biroului Consiliului învățămîntului profesional și tehnic

Simbătă a avut loc la Ministerul Învățămîntului ședința Biroului Consiliului învățămîntului profesional și tehnic la care au participat adjuncții miniștrilor și secretarii generali ai ministerelor și celorlalte organizații centrale care au în subordine școli profesionale și tehnice.

Ședința a fost prezidată de președintele Biroului Consiliului învățămîntului profesional și tehnic, prof. univ. Miron Constantinescu, ministrul învățămîntului.

Cu acest prilej au fost analizate măsurile luate în vederea deschiderii noului an școlar în învățămîntul profesional, tehnic și liceal de specialitate, s-a examinat stadiul construcțiilor școlare și dotării școlilor profesionale, tehnice și liceelor de specialitate, precum și măsurile luate pentru îmbunătățirea conținutului acestui învățămînt, încadrarea cu personal didactic și unele probleme educative.

În încheiere a luat cuvîntul tovarășul Leonte Răutu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Telegramă

Cu ocazia Zilei naționale a Republicii Federative a Braziliei, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a transmis o telegramă de felicitare ministrului relațiilor externe al Republicii Federative a Braziliei.

Cronica zilei

PLECAREA MINISTRULUI AGRICULTURII AL DANEMARCEI

Simbătă dimineața a părăsit Capitala ministrul agriculturii al Danemarcei, Peter Larsen, și specialiștii care l-au însoțit în vizita oficială pe care a făcut-o în țara noastră, la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii. La plecare, oaspeții danezi au fost salutați de Nicolae Giosan, președintele C.S.A., membri ai conducerii consiliului și ai unor instituții de cercetări agricole, de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. A fost prezent Richard Wagner Hansen, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei la București.

PLECAREA MINISTRULUI DE EXTERNE AL REGATULUI NEPAL

Ministrul de externe al Regatului Nepal, Gehendra Bahadur Rajbhandary, împreună cu persoanele oficiale, care a făcut o scurtă vizită în țara noastră, a părăsit simbătă dimineața Capitala. La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de Vasile Gliga și Mihai Marin, adjuncți ai ministrului afacerilor externe, de funcționari superiori din M.A.E.

★

Simbătă seara a plecat spre Varșovia delegația țării noastre, condusă de prof. univ. Miron Constantinescu, ministrul învățămîntului, care va participa la cea de-a IV-a Conferință a miniștrilor învățămîntului superior din țările socialiste. La plecare, pe peronul Gării de Nord erau prezenți membri ai conducerii acestui minister, precum și Jan Brudzynski, prim-secretar al Ambasadei R. P. Polone la București, și membri ai ambasadei.

★

La invitația I.R.R.C.S. ne-a vizitat țara un grup de membri ai Societății Fabienilor din Anglia. În timpul șederii în România, oaspeții au vizitat obiective economice și social-culturale din București și județele Prahova și Brașov, au avut întîlniri la Marea Adunare Națională și Ministerul Afacerilor Externe și au audiat conferințe pe teme privind politica internă și externă a Republicii Socialiste România. Oaspeții englezi au fost, de asemenea, primiți la Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

★

Împlinirea a 20 de ani de la apariția „Gazetei cooperației" a fost sărbătorită simbătă în Capitală în cadrul unei adunări festive organizate la Casa Ziariștilor. (Agerpres)

HO ȘI MIN

PREZENTAREA DE CONDOLEANȚE LA AMBASADA R. D. VIETNAM DIN BUCUREȘTI

În cursul zilei de simbătă, la Ambasada din București a R.D. Vietnam au continuat să sosească, într-un șuvoi nesfîrșit, numeroși oameni ai muncii din Capitală pentru a prezenta condoleanțe în legătură cu încetarea din viață a tovarășului Ho Și Min.

Au prezentat condoleanțe delegații ale Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Marii Adunări Naționale, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Forțelor Armate, Consiliului Securității Statului, Ministerului Afacerilor Interne, Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Consiliului Național al Femeilor, Uniunii scriitorilor, redacției ziarului „Scînteia", Uniunii ziariștilor, delegații ale unor ministere economice, ale altor organizații și instituții centrale, ale întreprinderilor din Capitală.

Au fost prezentate, de asemenea, condoleanțe din partea Ambasadei Republicii Populare Democrate Coreene din București.

Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în fața portretului îndoliat al tovarășului Ho Și Min și au semnat în cartea de condoleanțe, exprimînd întreaga compasiune ambasadorului R. D. Vietnam, Hoang Tu, și membrilor ambasadei, precum și ambasadorului Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de sud, Nguyen Duc Van.

(Agerpres)

O luminoasă figură de luptător revoluționar

Vestea că inima tovarășului Ho Și Min a încetat să mai bată a îndurerat profund pe comuniștii din țara noastră, partidul, întregul popor român. Pentru noi, ca și pentru toți oamenii de pe glob însuflețiți de idealurile libertății, independenței, socialismului, Ho Și Min a fost și va rămîne o luminoasă și pilduitoare figură de luptător revoluționar.

Și-atunci cînd înfrunta cu neînfricare temnițele și represiunile colonialiștilor, și-atunci cînd a întemeiat partidul comuniștilor din Indochina și cînd conducea destinele primei republici vietnameze libere și suverane, Ho Și Min a slujit cu nemărginit devotament clasa muncitoare, poporul din rîndurile căruia s-a născut și cu ale cărui năzuințe s-a identificat pînă la contopire. Tocmai fiindcă el a înțeles atît de bine setea de libertate a poporului său, voința acestuia de a-și făuri pe pămîntul patriei sale o viață demnă, prosperă, fericită, tocmai de aceea el a știut și a izbutit să unească, în jurul partidului comunist, toate forțele vii ale națiunii, să le mobilizeze, să le însuflețească și să le conducă la obținerea de mari victorii în construcția socialistă în R. D. Vietnam, în eroica luptă de apărare a cuceririlor revoluționare împotriva agresorilor colonialiști și a imperialiștilor americani.

În proba de foc a unui crîncen război drept, de apărare, poporul vietnamez demonstrează, spre admirația întregii lumi, un înalt moral, abnegație, vitejie și eroism legendar. Astfel l-a crescut și l-a educat partidul comuniștilor vietnamezi, în fruntea căruia s-a găsit un militant înțelept, dîrz, modest, atît de atașat de popor și de iubit de el, cum a fost Ho Și Min.

„Să facem din durere un imbold la noi acțiuni revoluționare" — spun în aceste zile vietnamezii. Sînt convins că așa va fi, că poporul vietnamez, fidel cauzei pentru care a trăit Ho Și Min, va repurta și de aci înainte noi victorii în lupta sa pentru dreptul de a-și hotărî singur soarta, pentru un viitor fericit. Pe acest drum, el va avea alături, întotdeauna, partidul nostru, întregul popor român.

Gh. IONESCU
prim-secretar
al Comitetului de partid
al sectorului I — București

Un vechi și mare prieten al poporului român

Tovarășul Ho Și Min nu mai este în viață, dar el rămîne pentru milioanele de vietnamezi un simbol — simbolul năzuinței de libertate și independență, al eroismului revoluționar, al hotărîrii de a lupta și a învinge.

Am avut ocazia să-i cunosc pe vietnamezi la ei acasă ; știu cît de mult l-au stimat și iubit. Oțelarul care plămădește metalul în fabrica de curînd renăscută din ruine, țăranul care smulge recolte mari cimpurilor de orez, patriotul din Sud, care participă la lupta de eliberare națională, femeia care își leagănă copilul în cîntec de vitejie, întregul popor vietnamez va păstra veșnică memoria președintelui Ho Și Min. Ei îl numeau simplu „unchiul Ho" pe omul cu ochii blînzi și glasul cald, de la care au învățat virtuțile abnegației față de cauza poporului și patriei, ale curajului, simplității și modestiei.

În gîndurile cernite ale oamenilor muncii din România reînvie în aceste zile chipul lui Ho Și Min, ca mare și statornic prieten al poporului român. Așa ne-a apărut, în acele zile de august 1957, cînd ne-a vizitat țara și cînd, în întîlnirile cu noi, oamenii muncii, a vorbit cu atîta căldură despre succesele poporului român, despre îmbărbătarea pe care ele o aduc luptei poporului vietnamez, despre forța prieteniei dintre cele două popoare, a unității și solidarității țărilor socialiste.

Căldura și rodnicia prieteniei popoarelor român și vietnamez le-am simțit intens apoi, pe pămîntul R. D. Vietnam, reflectate în ospitalitatea cu care ne-au înconjurat gazdele — pe noi, o delegație de oameni ai muncii, sosiți din România într-un schimb de experiență. Solidaritatea poporului român cu eroica luptă a poporului vietnamez împotriva agresiunii imperialiste își găsește cea mai grăitoare expresie în sprijinul material, moral, politic acordat luptei drepte a acestui popor frățesc. Am putut să constat eu însumi cît de profundă este recunoștința vietnamezilor pentru acest sprijin.

Aducînd un pios omagiu memoriei marelui fiu al poporului vietnamez și eminent fruntaș al mișcării comuniste internaționale, noi sîntem hotărîți să facem totul pentru a întări și mai mult prietenia popoarelor român și vietnamez, solidaritatea lor în lupta împotriva imperialismului, pentru libertatea popoarelor, pentru triumful cauzei socialismului, păcii și progresului în lume.

Ioan STOICA
directorul fabricii „Temelia"
Brașov

SOSIREA LA HANOI A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE A U.R.S.S.

HANOI 6 (Agerpres). — Simbătă a sosit la Hanoi, pentru a participa la funeraliile președintelui Ho Și Min, delegația de partid și guvernamentală a U.R.S.S., formată din A. Kosîghin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. (conducătorul delegației), K. Katușev, secretar al C.C. al P.C.U.S., M. Iasnov, membru al C.C. al P.C.U.S., vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., I. Scerbakov, membru al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., ambasadorul U.R.S.S. în R.D.V.

Delegația sovietică a avut o convorbire cu conducătorii vietnamezi. Din partea vietnameză au participat Le Duan, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Truong Chinh, președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a R.D.V., Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri, Nguyen Duy Trinh, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe, Le Thanh Nghi, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Membrii delegației sovietice au exprimat condoleanțele lor profunde în legătură cu încetarea din viață a președintelui Ho Și Min. Convorbirea s-a desfășurat în spiritul prieteniei și solidarității frățești.

ALTE DELEGAȚII ALE PARTIDELOR FRĂȚEȘTI

În legătură cu funeraliile președintelui Ho Și Min, spre Hanoi au plecat delegația de partid și guvernamentală a R.P.D. Coreene, condusă de Țoi En Ghen, membru al Prezidiului și al Comitetului Politic al Partidului Muncii din Coreea, președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene ; delegația de partid și guvernamentală a R. P. Polone, condusă de I. Loga Sowinski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Stat ; delegația de partid și guvernamentală bulgară, condusă de Jivko Jivkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri ; delegația de partid și guvernamentală ungară, în frunte cu Lajos Feher, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare ; delegația de partid și guvernamentală cehoslovacă, în frunte cu P. Colotka, membru al Prezidiului C.C. al P.C.C. și președinte al guvernului Republicii Socialiste Slovace.

(Agerpres)

SPORT

IERI LA FOTBAL

Rapid — Steagul roșu 2-0

Aproape 20 000 de spectatori au ținut ieri să fie martori la reînnodarea rivalității sportive dintre echipele Rapid și Steagul roșu, într-un prim meci, după ce aceasta din urmă și-a expiat păcatele, vreme de un campionat întreg, în purgatoriul diviziei B. Figment suplimentar al partidei : Valentin Stănescu, impotriva foștilor săi elevi din Giulești ! Curiozitatea bucureștenilor a fost satisfăcută — au văzut cum arată și cum joacă noua formație a stegarilor — satisfacția li s-a implinit apoi prin victoria Rapidului cu 2—0 (0—0).

Spre folosul spectacular, succesul feroviar s-a concretizat abia în ultimele 10 minute prin golurile înscrise de Neagu și de Șfraț. Timp de două treimi din joc, brașovenii s-au arătat egali în putere adversarilor lor. Ei vădeau intenții tactice corecte — apărare strînsă, uneori supranumerică, treceri pe contraatac rapide și exercitarea presingului atunci cînd înaintașii proprii pierdeau balonul. Numai că o asemenea activitate continuă nu a fost susținută nici de o capacitate de efort corespunzătoare, nici de o tehnică individuală prea grozavă. Așa se face că, aproximativ din minutul 60, majoritatea fotbaliștilor din Brașov erau complet extenuați și au slăbit lupta, iar drept urmare bucureștenii s-au instalat cu fundașii la linia de centru ! Doar dispoziția de joc superioară a portarului Adamache, ca și a fundașului Ivăncescu, au scăpat echipa Steagul roșu de un scor-fluviu. (În prima repriză am mai remarcat dintre stegari pe Florescu și pe Balint).

Despre Rapid, în puține cuvinte putem spune că în raport cu alte formații este potențialmente o echipă „de titlu". Rapid va deveni din ce în ce mai periculos, pe măsura maturizării tinerilor Șfraț și Petreanu, care împreună cu Neagu (ieri în formă excelentă) pot alcătui un atac foarte eficient. La mijlocul terenului, Dumitru se afirmă continuu drept un jucător constructor de clasă și greșit procedează acei tehnicieni care nu-l selecționează în lotul reprezentativ încă de pe acum, la virsta de 19 ani. Apărarea, în noua ei alcătuire — Pop, Lupescu, Dan, Mușat — s-a închegat repede și pare suficient de sigură.

Rămîne ca echipa feroviară, jucătorii și antrenorii ei să îndrăznească mai mult, să îndrăznească asaltarea titlului de campion cu un an înainte de „termenul" pe care și l-a fixat clubul.

V. M.

Sancțiune anti doping

Conducerea clubului „Steaua" ne informează că a luat în discuție abaterea atletului I. Damaschin (dopaj cu ocazia campionatelor republicane din 16-17 august a.c.) și a hotărît sancționarea acestuia cu suspendarea pe timp de șase luni, precum și cu ridicarea tuturor drepturilor sportive pentru aceeași perioadă de timp. Conducerea clubului ne face, de asemenea, cunoscut că a propus federației de atletism retragerea titlului de campion pe anul 1969 la 800 metri plat, cîștigat de I. Damaschin în condiții neloiale.

În încheierea scrisorii se spune : „Conducerea clubului Steaua, intransigentă față de asemenea cazuri, va prelucra această abatere de la etica sportivă în cadrul secției de atletism, precum și în plenara clubului, la care vor participa toți antrenorii și sportivii clubului Steaua".

Dinamoviada de natație și polo pe apă

La bazinul Dinamo din Capitală au continuat întrecerile Dinamoviadei de natație și polo pe apă, la care participă sportivi din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și România.

Cunoscutul campion sovietic S. Beliz-Geiman a obținut un nou succes, terminînd învingător în proba de 400 m liber cu timpul de 4'17"8/10. Compatriotul său Evgheni Spiridonov s-a clasat pe primul loc în proba de 100 m fluture, fiind cronometrat în 59"2/10, iar Rosemarie Kother (R.D. Germană) a cîștigat proba de 200 m fluture în 2'38"5/10. Alte rezultate : 200 m mixt masculin: Grigori Davidov (U.R.S.S.) — 2'20" 4/10 ; 200 m bras feminin : Liubova Rusanova (U.R.S.S.) — 2'51"5/10.

În turneul de polo pe apă s-au înregistrat următoarele rezultate : România-Cehoslovacia 8—0 ; R.D. Germană—U.R.S.S. 7—4 ; U.R.S.S.—Polonia 9—5 ; R.D. Germană—Ungaria 3—1. (Agerpres)

În cîteva rînduri

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE LUPTE a continuat la sala Dinamo din Capitală cu desfășurarea întîlnirilor din turul II. Iată cîteva dintre rezultatele tehnice înregistrate : lupte greco-romane : categ. 48 kg : Berceanu (România) învinge prin tuș pe Ventas (Grecia) ; Gall (Ungaria) termină la egalitate cu Răduț (România) ; categ. 52 kg : Zeman (Cehoslovacia) cîștigă prin tuș la Frgic (Iugoslavia) ; categ. 62 kg : Alionescu (România) b.p. pe Kovaras (Grecia) ; categ. 68 kg : Enache (România) b. p. pe Ben (Iugoslavia) ; categ. 90 kg : Neguț (România) termină la egalitate cu Percsi (Ungaria) ; lupte libere : categ. 57 kg : N. Dumitru (România) b. p. pe Zafiropulos (Grecia) ; categ. 62 kg : Coman (România) învinge prin tuș pe Moldovan (România) ; Marincov (Iugoslavia) b. p. pe Pfortsch (R.D. Germană) ; categ. 68 kg : Poalelungi (România) învinge prin tuș pe Stahr (R. D. Germană) ; Engel (Cehoslovacia) b. p. pe Raripidis (Grecia) ; categ. 74 kg : Ambruș (România) b. p. pe Patzak (R.D. Germană) ; I. Dumitru (România) termină la egalitate cu Spandakis (Grecia). Finalele competiției se vor disputa astăzi dimineață, cu începere de la ora 9,00.

BALCANIADA MASCULINĂ DE BASCHET, DESFĂȘURATĂ LA SALONIC, s-a încheiat cu **VICTORIA ECHIPEI IUGOSLAVIEI** — 8 puncte, urmată de Grecia, **ROMÂNIA,** Bulgaria și Turcia. În ultima zi a competiției, reprezentativa României, prestînd un joc bun, a învins cu scorul de 75—63 (33—28), selecționata Bulgariei. În meciul decisiv pentru locurile 1—2, formația iugoslavă a întrecut cu 72—70 echipa Greciei.

DUPĂ O ÎNTRERUPERE DE 2 ZILE (cauzată de ploi torențiale), **A FOST RELUAT TURNEUL INTERNAȚIONAL DE LA FOREST HILLS.** Iată cîteva rezultate din proba de simplu bărbați : Laver (Australia) — Emerson (Australia) 4—6, 8—6, 13—11, 6—4 ; Ashe (S.U.A.) — Rosewall (Australia) 8—6, 6—3, 6—4 ; Roche (Australia) — Gonzales (S.U.A.) 6—3, 10—12, 7—5, 6—0. În proba de simplu femei, americana Nancy Richey a eliminat-o cu 7—5, 6—3 pe compatrioata sa Rosemary Casals, în timp ce australianca Margaret Court a învins-o cu 7—5, 6—0 pe Virginia Wade (Anglia).

ÎN VEDEREA MECIULUI PE CARE ECHIPA ANGLIEI ÎL VA SUSȚINE LA 10 SEPTEMBRIE cu selecționata Irlandei de fotbal, antrenorul Alf Ramsey a desemnat următorul „11" : **BONETTI, REANEY, F. CLARK, HARVEY, MADELEY, HUNTER, ROBSON, COATES, JONES, A. CLARKE, I. MOORE.** După cum se remarcă, din această echipă experimentală nu face parte nici unul din componenții reprezentativei Angliei care a cîștigat în 1966 titlul mondial și numai patru sînt internaționali. Se crede că antrenorul Ramsey intenționează să pregătească pentru turneul final din Mexic o echipă de jucători tineri, care s-ar putea acomoda mai ușor cu altitudinea și condițiile de joc ale platourilor mexicane.

SPECTACOL FESTIV

(Urmare din pag. I)

Scena rămîne pentru o clipă goală, timp în care primul din steagurile ce înconjoară emblema festivalului se luminează, anunțînd astfel apariția primilor soli ai cîntecului și dansului din țările participante la Festivalul și Concursul internațional de folclor „România '69". Ei sînt cîntăreții și dansatorii ansamblului „Cecil Sharphause" din Londra, care interpretează originalul dans al săbiilor din Northumberland și un vechi dans din Dorset. Dintre cele mai frumoase dansuri ale folclorului flamand, artiștii belgieni, grupați în ansamblul „Pajottenland", au ales pentru acest spectacol „Dansul steagurilor", iar membrii ansamblului Casei de cultură „Ivan Vazov" din Sofia, suita de dansuri „Sopsca". Își dezvăluie apoi virtuțile interpretative artiștii ansamblului „Vsacan" din Vsetin (Cehoslovacia), cu un dans haiducesc, artiștii ansamblului „La Farandole" din Courtepin-Fribourg (Elveția), cu „Dansul bastoanelor", binecunoscut în țara Alpilor, dansatorii ansamblului francez „Correvrots-Vaudès" din Corravilliers, interpreți ai unor creații folclorice ce datează încă din secolul al XVIII-lea. Ansamblul regiunii Gera din R. D. Germană înfățișează apoi cu multă artă un vechi dans popular, „Culesul viilor", iar dansatorii ansamblului „Danzerini di Lucinico" din Friuli-Gorizia (Italia) aduc o dată cu dansul „Furlana" ceva din specificul vechiului folclor calabrez. Din țara vecină, Iugoslavia, ansamblul „Joza Vlahovic" din Zagreb, laureat al Festivalului și Concursului internațional de folclor „România '69", prezintă într-o pitorească și originală interpretare „Hora din Vîrlica", iar artiștii ansamblului folcloric al Căminului cultural din Uzdin o suită de jocuri de nuntă. Îi succed membrii ansamblului folcloric mongol „Dolgio" din Hatgal, cu dansul „Călăreții", după care își demonstrează măiestria în avîntatul dans „Krakoviakul" artiștii ansamblului polonez „Rzeszowiacy" din Mielec. Își fac apoi apariția dansatorii ansamblului din Tunis, care au ales din bogatul lor repertoriu dansul „Casa arabă". Membrii ansamblului folcloric „Rovesnik" din Stavropol, laureat al Festivalului și Concursului internațional de folclor „România '69", mesageri ai viguroaselor dansuri și melodioaselor cîntece ale folclorului popoarelor sovietice, au interpretat cu măiestrie suita de dansuri „Iarmarocul din Stavropol". În continuare, ansamblurile românești „Balada", „Poienița" — laureat al festivalului și concursului recent încheiat — și „Junii Sibiului" aduc pe scenă ritmurile îndrăgite ale dansurilor românești.

În tot acest timp, publicul a răsplătit cu puternice aplauze evoluția tuturor ansamblurilor folclorice străine și românești, evoluție plină de farmec și virtuozitate.

La chemarea dubașilor din Almaș, interpreții tuturor ansamblurilor se prind în „Hora prieteniei", ca un simbol al sentimentelor ce au călăuzit desfășurarea întregului Festival și Concurs internațional de folclor.

Spectacolul a încununat amplul șir de activități cultural-artistice ale primului Festival și Concurs internațional de folclor „România '69" — manifestare de mare amploare care a permis afirmarea cu tărie a locului pe care arta populară tradițională îl ocupă în societatea contemporană, cultivarea sentimentelor de prietenie și prețuire reciprocă între popoare.

La sfîrșitul spectacolului, întreaga asistență aplaudă îndelung. Artiștilor le-au fost oferite flori din partea conducerii de partid și de stat.

Spectacolul a fost transmis de studioul de televiziune București.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară : vremea s-a răcit în sudul și estul țării. Cerul a fost variabil, mai mult noros în Muntenia și Dobrogea. Au căzut ploi sub formă de averse însoțite de descărcări electrice în zona de munte și izolat în vestul Olteniei și în Dobrogea. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 17 grade la Huedin și 28 de grade la Viziru, Alexandria, Roșiori de Vede, Grivița, Băilești. Izolat, în cursul dimineții, s-a produs ceață în zona muntoasă și în sud-estul podișului Transilvaniei. **În București :** vremea s-a răcit ușor. Cerul a fost variabil, mai mult noros în cursul dimineții. Temperatura maximă a fost de 22 de grade.

Timpul probabil pentru zilele de 8, 9 și 10 septembrie. În țară : vreme în general frumoasă, cu cerul variabil. Vor cădea averse izolate de ploaie. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între 8 și 15 grade în nordul și estul țării și între 14 și 19 grade în rest, iar maximele între 20 și 30 de grade, local mai ridicate. **În București :** vreme în general frumoasă. Cerul va fi variabil. Vînt potrivit. Temperatura în creștere ușoară.

1 400 000 de turiști

După cum ne informează Oficiul Național de Turism, de la începutul anului și pînă la 31 august, peste 1 400 000 de turiști au participat la diferite excursii organizate de agențiile și filialele O.N.T. din întreaga țară. Cele mai apreciate au fost cele inițiate în Delta Dunării, circuitele României, precum și excursiile la sfîrșit de săptămînă.

Se apreciază că pînă la sfîrșitul anului, încă aproximativ 700 000 de turiști vor participa la excursiile organizate pentru vizitarea diferitelor zone de interes turistic.

Totodată, alte 300 000 de persoane au beneficiat de serviciile O.N.T. pentru trimiterea la odihnă și tratamente în stațiunile balneo-climaterice. Printre cele mai solicitate stațiuni au fost și în acest an Predeal, Sinaia, Bușteni, Borsec, Sovata, Herculane, Olănești și Călimănești.

viața internațională

CARACTERUL UNIVERSAL AL PRINCIPIULUI EGALITĂȚII ÎN DREPTURI ȘI AUTODETERMINĂRII POPOARELOR

DEZBATERILE DIN COMITETUL SPECIAL O.N.U. PENTRU PRINCIPIILE DREPTULUI INTERNAȚIONAL

NEW YORK 6 (Agerpres). — În cadrul Comitetului special O.N.U. pentru principiile dreptului internațional, privind relațiile prietenești și cooperarea între state, s-au încheiat dezbaterile generale asupra principiului egalității în drepturi și autodeterminării popoarelor. Marea majoritate a delegaților care au luat cuvîntul au subliniat semnificația excepțională a acestui principiu pentru evoluția comunității mondiale, pentru pacea și progresul omenirii și, în consecință, necesitatea de a fi formulat în așa fel, încît să corespundă năzuinței popoarelor mari și mici de a trăi în libertate, de a fi egale în drepturi, de a decide singure în legătură cu propria soartă.

Delegatul român, Tudor Mircea, luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, a arătat că formularea acestui principiu, a cărui cristalizare pe planul dreptului se confundă cu lupta marii majorități a statelor pentru cucerirea sau apărarea unei vieți naționale demne, libere și independente, trebuie să reflecte caracterul său universal, aplicabilitatea sa tuturor popoarelor, mari și mici. Structura acestui principiu cuprinde două aspecte inseparabile. Pe de o parte, dreptul sacru și inalienabil al fiecărui popor de a-și alege statutul politic, căile dezvoltării în toate domeniile, formele de organizare social-politică, iar pe de altă parte, cadrul favorabil exercitării dreptului de a dispune de propria soartă, adică egalitatea în drepturi a tuturor popoarelor, mari și mici. Delegatul român a subliniat necesitatea ca toate popoarele să obțină neîntîrziat independența, obligația puterilor coloniale de a nu împiedica exercitarea dreptului acestora la autodeterminare, dreptul popoarelor dependente de a lupta pentru această cauză prin toate mijloacele, inclusiv forța armată.

Delegația României, împreună cu delegațiile Cehoslovaciei, Poloniei și U.R.S.S., a prezentat o propunere concretă de enunțare a principiului, care urmează a fi analizată în organismele de lucru ale comitetului.

SENATORI AMERICANI CER ÎNCETAREA TOTALĂ A FOCULUI ÎN VIETNAM

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Senatorii americani John Sherman Cooper, din Kentucky, și Gaylord Nelson, din Wisconsin, au cerut președintelui Nixon să ordone o încetare totală a focului în timpul funeraliilor președintelui Republicii Democrate Vietnam, Ho Și Min. Senatorul Sherman a declarat că „o încetare a focului va avea influență asupra negocierilor de la Paris". La rîndul său, senatorul Gaylord Nelson a spus: „Noi ar trebui să luăm măsuri pentru o încetare a focului pe o perioadă nelimitată, în timpul căreia să intervină între cele două părți negocieri serioase de pace. Se pare, a spus senatorul, că este un moment pentru președintele Nixon de a ordona o încetare totală a focului, o încetare a pierderilor de vieți omenești într-un război fără sens".

Liderul majorității democrate din Senatul S.U.A., Mike Mansfield, a cerut la rîndul său președintelui să propună o încetare pe termen nelimitat a focului și să procedeze la noi retrageri de trupe din Vietnamul de sud într-o nouă inițiativă pentru a se pune capăt conflictului vietnamez.

Comunicat în legătură cu vizita lui A. Gromîko în Iugoslavia

BELGRAD 6 (Agerpres). — La Belgrad a fost dat publicității un comunicat în legătură cu vizita efectuată în R.S.F. Iugoslavia de Andrei Gromîko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. În timpul vizitei, oaspetele a fost primit de președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, și de Mitia Ribicici, președintele Vecei Executive Federale, și a avut convorbiri cu Mirko Tepavaț, secretar de stat pentru afacerile externe, și cu alte persoane oficiale.

În cursul convorbirilor s-a acordat o atenție deosebită discutării relațiilor bilaterale dintre U.R.S.S. și R.S.F.I. Cele două părți s-au pronunțat pentru dezvoltarea continuă a prieteniei și colaborării dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia. Făcînd o apreciere a actualului stadiu al acestor relații, părțile au subliniat importanța pe care o acordă principiilor cuprinse în Declarația de la Belgrad a guvernelor Uniunii Sovietice și Iugoslaviei, semnată în 1955 și reafirmate în cadrul întîlnirilor pe care le-a avut președintele R.S.F. Iugoslavia cu conducătorii Uniunii Sovietice la Moscova, în anul 1965 — documente care exprimă principiile respectului suveranității, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne. Cele două părți sînt de acord că toate principiile expuse în documentele menționate constituie o temelie trainică pentru colaborarea dintre cele două țări. Ele au relevat, de asemenea, rezultatele pozitive ale colaborării reciproce și au arătat că sînt gata să dezvolte în continuare aceste relații în avantajul reciproc.

A fost efectuat un amplu schimb de păreri în problemele internaționale. Acordînd o atenție deosebită problemelor colaborării și securității în Europa, cele două părți consideră că organizarea unei conferințe europene ar putea constitui un pas util pentru rezolvarea problemelor continentului. Cele două părți și-au reafirmat sprijinul față de lupta poporului vietnamez împotriva agresiunii și au discutat situația din Orientul Apropiat, reafirmînd necesitatea îndeplinirii rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

Părțile consideră necesar să depună și în viitor eforturi în lupta pentru păstrarea și întărirea păcii, pentru rezolvarea problemelor litigioase dintre state pe cale pașnică, prin tratative.

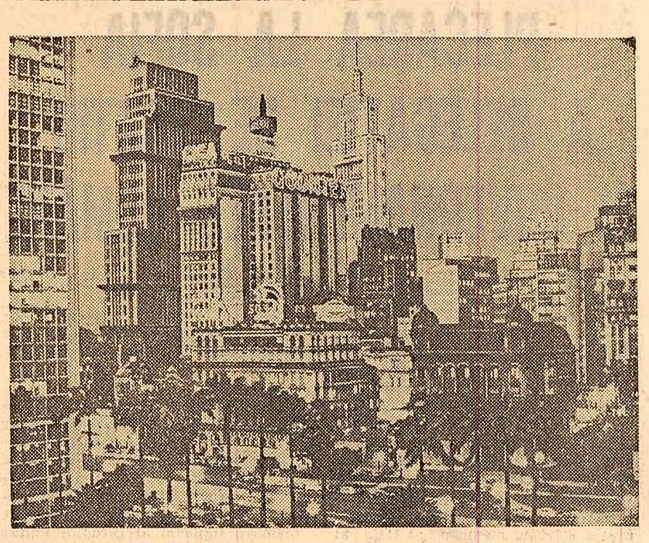

La 7 septembrie, Brazilia sărbătorește 147 de ani de la cucerirea independenței de sub dominația colonială. Cel mai mare stat de pe continentul sud-american, Brazilia s-a înscris, mai ales în ultimii ani, pe drumul dezvoltării și modernizării economiei, al apărării și valorificării resurselor naționale, al extinderii relațiilor sale internaționale. Între țara noastră și Brazilia s-au statornicit legături multilaterale, care au cunoscut o dezvoltare tot mai favorabilă. De sărbătoarea sa națională, poporul român urează poporului brazilian prosperitate și pace. **În fotografie:** vedere din Sao Paulo.

Apel al P. C. din Japonia pentru un front unit al forțelor democratice

TOKIO 6. — Corespondentul Agerpres, Fl. Țuiu, transmite: Partidul Comunist din Japonia a lansat un apel pentru formarea unui guvern de coaliție. Într-un articol publicat de ziarul „Akahata", organ al partidului, se arată, printre altele, că cel mai important criteriu de stabilire a politicii partidelor din Japonia de astăzi îl constituie atitudinea față de Tratatul de securitate japono-american și crearea unui guvern democratic de coaliție. Partidul comunist s-a pronunțat în favoarea creării unui front unit al tuturor forțelor democratice din Japonia. În acest scop, Partidul comunist a propus colaborarea în viitoarele alegeri cu Partidul socialist, precum și întreprinderea de acțiuni comune în vederea retrocedării Okinawei și a renunțării la Tratatul de securitate japono-american.

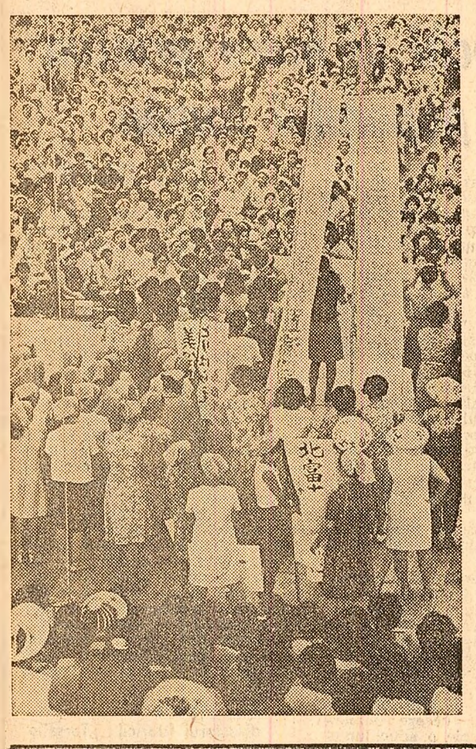

În timpul congresului femeilor japoneze care a avut loc recent la Tokio, participantele au adoptat o rezoluție în care se pronunță împotriva tratatului de securitate japono-american și pentru desființarea bazelor S.U.A. de pe teritoriul nipon

LIBIA Regele Idris renunță la prerogativele sale

TRIPOLI 6 (Agerpres). — Prin intermediul președintelui R.A.U., Nasser, regele Idris al Libiei, care se află în prezent în Grecia, a adresat autorilor recentei lovituri de stat un mesaj în care își exprimă intenția de a renunța la tron și de a reveni în Libia ca simplu cetățean, transmite agenția M.E.N.

Postul de radio Tripoli a anunțat sîmbătă o nouă reducere a restricțiilor impuse anterior circulației și eliberarea tuturor deținuților politici condamnați sub fostul regim. Consiliul Comandamentului Revoluției, organul suprem instaurat după lovitura de stat, care, potrivit ziarului egiptean „Al Ahram", este alcătuit din tineri ofițeri, a ținut vineri noaptea o ședință consacrată numirii unui nou cabinet. Lista acestuia, ca și cea a autorilor loviturii de stat, urmează să fie dată curînd publicității.

A FOST ARESTAT UN NOU LIDER AL PARTIDULUI ELIBERĂRII ȘI SOCIALISMULUI DIN MAROC

RABAT 6 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, Ismail Alaoui, o altă personalitate de frunte a Partidului Eliberării și Socialismului din Maroc, a fost arestat de autoritățile marocane. Alaoui se află în prezent în închisoarea civilă din Rabat, alături de Ali Yata, secretar general al partidului, și Chouaib Riffai, membru al conducerii partidului. Partidul Eliberării și Socialismului a dat publicității o declarație în care cere eliberarea celor trei deținuți.

NOI INCIDENTE ÎN IRLANDA DE NORD

BELFAST 6 (Agerpres). — În noaptea de vineri spre sîmbătă, în Irlanda de Nord au izbucnit noi incidente provocate de protestanți, care au ridicat baricade în cartierul Newtonards din Belfast. Poliția, echipată cu căști și bastoane de cauciuc, a intervenit împrăștiindu-i pe demonstranți, care încercau să blocheze o arteră principală ducînd spre centrul orașului. Împotriva unui alt grup de protestanți care încerca să ocupe trecerea peste Albertbridge, poliția a folosit jeepuri blindate. În cele din urmă, demonstranții au fost împrăștiați.

Starea de spirit încordată în rîndul comunităților protestantă și catolică se menține, de asemenea, și în orașul Londonderry. Primul ministru al Ulsterului a adresat vineri un nou apel la păstrarea liniștii.

Reprezentantul Republicii Irlanda la Organizația Națiunilor Unite, Cornelius Cremin, a cerut înscrierea problemei nord-irlandeze pe agenda celei de-a 24-a sesiuni a Adunării Generale, care se deschide la 16 septembrie, anunță cercurile diplomatice.

PENTRU IEȘIREA DANEMARCEI DIN N.A.T.O.

COPENHAGA 6 (Agerpres). — Într-o cuvîntare radiodifuzată, Hanne Reinthoft, deputată a parlamentului danez, a declarat că trebuie făcut totul ca Danemarca să iasă din N.A.T.O., astfel ca țara să se dezvolte în mod suveran și neutru, în afara blocurilor militare, ca o țară care desfășoară o politică activă de pace. Vorbitoarea a relevat urmările dăunătoare pe care le are pentru Danemarca participarea sa la N.A.T.O. și s-a pronunțat în favoarea convocării unei conferințe europene pentru problemele securității, pentru recunoașterea ambelor state germane și a frontierelor existente în Europa.

Deschiderea Tîrgului internațional de la Brno

CORESPONDENȚA DE LA EUGEN IONESCU

Brno, străveche metropolă a Moraviei, așezată la confluența rîurilor Svratka și Svitava, a îmbrăcat haine de sărbătoare. Începînd de sîmbătă, timp de zece zile, orașul găzduiește cea de-a XI-a ediție a Tîrgului internațional de construcții de mașini. La intrarea expoziției flutură drapelele celor 29 de state participante.

Sîmbătă la prînz, în sala de festivități a tîrgului, a avut loc deschiderea oficială a actualei ediții. Au participat G. Husak, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, O. Cernik, președintele guvernului cehoslovac, alți conducători de partid și de stat, miniștri, invitați de peste hotare, membri ai corpului diplomatic acreditați la Praga, printre care și Ion Obradovici, ambasadorul Republicii Socialiste România, numeroși specialiști, corespondenți ai presei cehoslovace și străine.

Cuvîntul de deschidere a tîrgului a fost rostit de Ian Tabacek, ministrul comerțului exterior al R. S. Cehoslovace.

În incinta tîrgului, pe o suprafață de circa 90 000 mp., în 13 pavilioane și numeroase spații deschise, își expun produsele 1 659 de firme constructoare de mașini. An de an, Tîrgul de la Brno oferă prilejul unei treceri în revistă a celor mai bune produse din domeniul construcției de mașini. O noutate, pe care cea de-a XI-a ediție o aduce în desfășurarea tîrgului, o constituie apariția unui centru internațional de informații, unde se oferă consultații de specialitate. Cele mai reușite produse expuse vor fi medaliate, la sfîrșitul tîrgului.

România este prezentă cu produse ale tinerei noastre industrii constructoare de mașini, care și-a cîștigat la edițiile precedente ale tîrgului un bun renume, unele dintre produse obținînd medalii de aur. Produsele industriei constructoare de mașini din România sînt prezentate de întreprinderile pentru comerț exterior Mașinexport, Metalimport, Autotractor și Industrialexport.

★

Sîmbătă, la invitația ministrului comerțului exterior al R. S. Cehoslovace, a sosit la Brno Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior al României.

agențiile de presă transmit:

A șasea conferință la nivel înalt a Organizației Unității Africane și-a deschis sîmbătă după-amiază lucrările în capitala Etiopiei sub președinția șefului statului algerian, Houari Boumediene. Cele 41 de țări membre ale organizației sînt reprezentate de 13 șefi de stat, trei premieri, doi vicepreședinți și 23 de miniștri, trimiși speciali sau ambasadori.

La Cairo au luat sfîrșit lucrările celui de-al 10-lea Congres național palestinian. În cursul ultimei ședințe, congresul a reales pe Yasser Arafat în funcția de președinte al Comitetului executiv al Organizației pentru eliberarea Palestinei.

În cadrul Zilelor culturii românești din Finlanda, în ziua de 5 septembrie, ambasadorul Republicii Socialiste România în Finlanda, Mircea Bălănescu, a făcut o vizită în orașul Valkeakoski, la invitația primarului Kaino Dahl. Au fost vizitate fabricile de fibre sintetice și de hîrtie, precum și instituții culturale din oraș. În aceeași zi a avut loc, în prezența unei numeroase asistențe, deschiderea Expoziției cărții românești.

15 deținuți politici au fost eliberați sîmbătă și au plecat spre Mexic la bordul unui avion aparținînd forțelor aeriene braziliene în schimbul eliberării ambasadorului Statelor Unite în Brazilia, Burke Elbrick, care a fost răpit joi. Lista celor 15 deținuți politici a fost trimisă autorităților de Mișcarea revoluționară braziliană, grupare politică ilegală care a operat această răpire. În rîndurile lor se află lideri politici, sindicali și ai organizațiilor studențești.

Un purtător de cuvînt al M.A.E. al R. D. Germane a dat publicității o declarație în care protestează împotriva adunării pe care o proiectează pentru 7 septembrie organizațiile revanșarde din Berlinul occidental. În declarație se cere, totodată, încetarea activității elementelor revanșarde și militariste în Berlinul occidental.

Secretarul general al O.N.U., U Thant, a primit sîmbătă la Geneva o delegație a Federației internaționale a piloților de linie cu care a discutat probleme legate de deturnarea avioanelor civile de pasageri de pe rutele lor.

Demonstrație împotriva P.N.D. Mii de manifestanți au demonstrat vineri în orașul vest-german Hanau împotriva Partidului național-democrat de extremă dreaptă (P.N.D.), cu prilejul unei reuniuni electorale la care urma să vorbească liderul acestui partid, Adolf von Thadden. Poliția a fost nevoită să intervină, iar reuniunea nu a putut avea loc.

Comandamentul armatei libaneze a adresat un ultimatum comando-ului palestinian stabilit în tabăra de refugiați de la Nahr El-Bared (în sudul Libanului), declarînd că va ocupa cu forța această tabără în cazul cînd nu vor fi predate autorităților libaneze persoanele vinovate pentru incidentul din 28 august, soldat cu moartea și rănirea mai multor persoane; refugiații palestinieni cantonați în tabăra de la Nahr El-Bared au deschis atunci focul împotriva unei patrule libaneze.

La Basel s-a deschis întîlnirea guvernatorilor băncilor centrale din principalele țări occidentale, consacrată examinării măsurilor ce trebuie luate în eventualitatea izbucnirii unei crize monetare, după alegerile din R. F. a Germaniei. O asemenea criză este întrevăzută în perspectiva unei sporiri a valorii mărcii vest-germane față de dolar și alte monede, ceea ce va declanșa noi presiuni pentru o reformă a întregului sistem monetar interoccidental.

La invitația conducerii Clubului ziariștilor veterani din Brazilia, corespondentul nostru la Rio de Janeiro, Vasile Oros, a ținut la sediul Penclub-ului o conferință despre evoluția presei românești de la începuturile ei și pînă azi. Vorbitorul a subliniat îndeosebi dezvoltarea pe care a cunoscut-o presa din țara noastră în cei 25 de ani de la eliberare.

Un acord de colaborare economică și tehnică între Cambodgia și R. D. Germană a fost semnat la Pnom Penh. R.D.G oferă Cambodgiei un credit în valoare de 50 milioane mărci, precum și asistență tehnică.

Conferința internațională a Crucii Roșii

ISTANBUL 6 (Agerpres). — Cea de-a 21-a Conferință internațională a Crucii Roșii a fost deschisă sîmbătă la Istanbul de președintele Turciei, Cevdet Sunay. Din țara noastră participă o delegație condusă de Anton Moisescu, președintele Crucii Roșii a României.

Președintele Ligii Societăților de Cruce Roșie, Jose Barroso, a rostit o cuvîntare în care a subliniat că de la începutul secolului 20, aproximativ 90 milioane de oameni au murit în urma diferitelor războaie, au avut loc 130 de conflicte armate pe cele cinci continente, au fost cheltuite peste 2 000 miliarde dolari pentru armament și au fost provocate imense pagube materiale. El a subliniat că datoria oamenilor din lumea întreagă este de a se găsi o soluție pentru a se pune capăt războaielor.

OPINII ÎN FAVOAREA UNUI DEZIDERAT MAJOR AL POPOARELOR: DEZARMAREA

CORESPONDENȚA DIN GENEVA DE LA HORIA LIMAN

Etajul al III-lea al Palatului Națiunilor este, fără îndoială, cel mai animat. Marea sală a adunărilor găzduiește plenarele Consiliului UNCTAD, caracterizate printr-o largă confruntare de opinii în problemele care privesc comerțul și dezvoltarea. În zilele din urmă, însă, atenția observatorilor și a presei se concentrează asupra sălii nr. 7, unde se desfășoară lucrările Conferinței pentru dezarmare. Lărgit de două ori în cursul actualei sesiuni, comitetul — inițial de 18 și actualmente de 26 membri — n-a cîștigat în eficiență, dar a schițat formal un pas în întîmpinarea dezideratului major al popoarelor — dezarmarea.

Ritualul din fața sălii nr. 7 este neschimbat: la ora 10,15 apar delegații; fotoreporterii se străduiesc să „imortalizeze" momentele celei mai semnificative sau bănuite ca atare; ziariștii „atacă" cu întrebări; la ora 10,30 soneria pune capăt acestui prolog, delegații intră în sală, iar ușile se închid.

Fapt este că, în zilele din urmă, conferința a căpătat intensitatea pe care i-o împrumută scadența. Cînd va lua sfîrșit sesiunea? Răspunsul continuă să rămînă confuz. Primul termen a fost depășit, iar cel de-al doilea — 15 septembrie — nu pare a se mai menține în domeniul certitudinilor. Delegații au adoptat ideea amînării, dar nu mai avansează date. Pronosticurile se lovesc de zidul impenetrabil al întrebării: în ce stadiu se află convorbirile dintre cei doi copreședinți?

Solicitat de noi, șeful delegației canadiene, George Ignatieff, rezumă astfel situația: „Prelungirea sesiunii era necesară S-a constatat că preocupările delegațiilor se îndreaptă în trei direcții principale: interzicerea experiențelor nucleare subterane, abolirea armelor chimice și bacteriologice și dezarmarea teritoriilor submarine. Mă refer la trei domenii în care, după părerea mea, pozițiile nu mai par ireconciliabile.

Astfel, în ceea ce privește experiențele nucleare subterane, există un acord unanim asupra faptului că se poate depăși stadiul utilizării sistemelor seismologice naționale pentru ca, prin crearea unui sistem internațional, să devină posibilă depistarea oricărei explozii. Pînă acum, divergențele dintre marile puteri nucleare decurgeau dintr-o optică diferită asupra problemei controlului. Tehnica modernă exclude însă această problemă, mai cu seamă dacă admitem ideea cooperării internaționale Pe de altă parte, dacă posibilitatea controlului apare evidentă, necesitatea încetării cursei înarmărilor nucleare este imperioasă. Și nu sînt singurul care s-o afirme

În ceea ce privește abolirea armelor chimice și bacteriologice, ea trebuie să înceapă prin întărirea Protocolului de la Geneva din 1925 și extinderea lui, ținîndu-se seama de condițiile actuale Și în acest domeniu se pare că, prin propunerile ce s-au avansat în cursul sesiunii, unele etape ale apropierii de un acord au fost depășite.

În sfîrșit, demilitarizarea teritoriilor submarine nu poate fi concepută altfel decît prin respectarea drepturilor statelor riverane. a suveranității lor. În acest sens, ultima intervenție a șefului delegației române, dl. Nicolae Ecobescu, mi se pare deosebit de importantă Ea este de natură să concilieze pozițiile afirmate pînă acum, să apropie momentul unui acord".

Ambasadorul Carlos Ortiz de Rozas, șeful delegației argentinene, mi-a vorbit în același spirit. Răspunzînd unei întrebări, domnia sa a subliniat: „S-ar putea ca proiectul cu privire la demilitarizarea spațiilor submarine să ne fie prezentat de cei doi copreședinți încă înaintea încheierii actualei sesiuni. Este greu de știut însă care va fi soarta propunerilor făcute de celelalte delegații, în ce măsură se va ține seama de ele la elaborarea proiectului comun sau, poate, dacă se va lăsa discutarea lor pînă la reluarea conferinței".

Șeful delegației olandeze, ambasadorul Henri F. Eschauzier, cu care am abordat problemele securității europene, a fost categoric în a afirma necesitatea frînării cursei înarmărilor și, în primul rînd, a limitării și eliminării armelor nucleare. „Este o sarcină pe care Adunarea Generală a Națiunilor Unite a trasat-o comitetului nostru, a spus domnia sa. Pe de altă parte, în cursul discuțiilor cu privire la tratatul de neproliferare a armelor nucleare s-a recunoscut primejdia pe care o constituie existența și perfecționarea continuă a acestor arme. Articolul 6 al tratatului a consemnat cerința de a se întreprinde măsuri efective în vederea atingerii acestui obiectiv".

După cum se vede, gama preocupărilor Comitetului pentru dezarmare este foarte largă. S-ar putea spune că tocmai în această diversificare rezidă slăbiciunea actualei sesiuni. Încă în intervenția sa din 8 mai, șeful delegației române a insistat asupra necesității de a se concentra eforturile în direcția realizării unor pași reali în sensul dezarmării nucleare. El a subliniat că delimitarea problemelor este singura metodă care ar putea permite traducerea lor în termeni de tratat. România s-a pronunțat în favoarea tuturor măsurilor care ar răspunde intereselor vitale ale umanității. Acum, cînd sesiunea Conferinței pentru dezarmare se apropie de sfîrșit, faptele îi dau dreptate.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.369